Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 5
Năm thứ 6 số 1.501

NGÀY THỨ NĂM 31-12-1959
Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 2 tháng Chạp (Âm lịch)
Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ ANH
ĐIỆN THOẠI: 25.528 HỘP THƯ SỐ: 343 TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

Cổ-động

QUỐC-HỘI ĐÃ BIỂU QUYẾT DỰ CHI CỦA HAI BỘ LAO ĐỘNG VÀ KINH TẾ

- Làm sao giải quyết nạn thất nghiệp?
- Chính sách kinh tế của ta là gì?
- Đến bao giờ thành lập thị trường chứng khoán?

Tường thuật của NGƯỜI PHỎNG VIÊN

SÀI-GÒN.— Sáng thứ ba, hồi 10 giờ, Quốc Hội đã nhóm họp để xét Ngân sách dành cho Bộ Lao Động. Thuyết trình viên, Đinh Xáng (LMXH) trình bày là dự chi dành cho Bộ Lao Động được tiết giảm đúng mức vậy xin Q.H. chấp thuận toàn bộ bằng một biểu quyết.

Kế đó các ông dân biểu đã lên diễn đàn để cập tới những vấn đề nâng cao trình độ của người thợ chuyên nghiệp, giải quyết mau lẹ những tranh chấp lao động, thống nhất quỹ bù trừ, thống nhất phụ cấp gia đình, thành lập khu Lao Động tương tự như khu Trù Mật, súc tiến công cuộc kiếm công ăn việc làm cho thợ thuyền thất nghiệp.

Có ông dân biểu đã chất vấn Nha Kiến Thiết là ai mua vé kiến thiết nhiều? Có phải là lao động không? Vậy tại sao lại không làm nhà cho lao động?

Đặc biệt, người ta đã lưu ý đến sự can thiệp có quy củ của ông Trần văn Lắm (CĐNV). Ông cho rằng nếu có biện pháp cấp thời để nâng đỡ lao động thì cũng phải có biện pháp vĩnh viễn, nghĩa là tạo công ăn việc làm, thực hiện an ninh xã hội, và đẩy lui những bức tường giai cấp để thể hiện chính sách thăng tiến cần lao.

Bác sĩ Trần văn Thọ (LMXH) đã đề cập tới một vấn đề không kém quan hệ là Y Tế cần lao,

Xem tiếp A trang 4

THỜI CUỘC QUỐC TẾ

TINH THẦN

Căng Đa-Vít

liệu có mạnh hơn tinh thần Giơ-Neo?

Báo chí Quốc tế đã tạo ra nhiều chữ mới để thâu gọn một khái niệm trừu tượng. Báo chí đã khai sinh ra danh từ Tinh thần Băng-Đung, hồi 1955, khi Đông Tây gặp nhau (1956) người ta đã nói đến Tinh thần Giơ Neo khá nhiều để rồi sau vụ Cách Mạng Hung và Tây Tạng, người ta lại chôn luôn danh từ đó.

Mới đây sau chuyến Cát Xép đi thăm viếng Mỹ Quốc và hội đàm với Tổng thống Ay sen Hao người ta lại bàn tán sôn sao về tinh thần Căng Đa-Vít.

Nga sô đã chính thức báo cho Đồng Minh biết là Nga sô nhận lời đi dự hội nghị Tối Cao, chỉ xin là nên họp trước hay sau ngày mùng một tháng năm một chút để còn kỷ niệm ngày công nhân bị... Cộng sản chi ngự. Được văn kiện ấy rồi, Tây Phương cho rằng Hội Nghị Tối Cao chắc chắn sẽ họp tại Ba Lê, vào trung tuần tháng năm.

Trước đây khối Băng Đung muốn theo đuổi một mục phiêu thật lớn đã cho Cộng sản vào, và Cộng sản đã phá hoại khiến tinh thần Băng-Đung xẹp như bong bóng xì hơi.

Tinh thần Giơ-Neo, tinh thần Băng - Đung đã biến thành một hình ảnh tượng trưng cho sự dối trá, cho lòng lang dạ thú của Nga sô, Trung Cộng.

Này lại một tinh thần mới! Thật là mỉa mai khi xét rằng người ta đã trông cậy vào bọn người không coi tinh thần vào đâu, để xây dựng một tinh thần quốc tế!

NGÔN LUẬN

SAU NGÀY DỰ HỘI - NGHỊ TỐI CAO

TỔNG - THỐNG MỸ VIẾNG NHIỀU NƯỚC VIỄN - ĐÔNG

- 5 nước Tây - Âu liên minh chế hoả tiễn.
- Thiên tai khủng khiếp: tiêu diệt gần trọn một đô thị — vùi 7 người dưới tuyết.

Phó Thủ tướng Lào tạ thế

VẠN TƯỢNG.— Ô. Katay Don Sasorith, phó Thủ tướng Lào đã tạ thế hưởng thọ 55 tuổi.

Tổng thống Mỹ viếng Viễn Đông

ĐÔNG-KINH.—Báo chí Nhật vừa loan tin: dường như qua tháng 6 năm tới, Tổng Thống Mỹ sẽ qua viếng Nhật sau ngày dự Hội nghị tối cao. Tổng Thống cũng sẽ viếng nhiều nước khác ở Viễn Đông.

Khối BĐTD chế hỏa tiễn

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Trong ngày gần đây, 5 xí nghiệp của 5 nước trong tổ chức Bắc Đại tây dương sẽ ký một hợp đồng để cùng nhau chế tạo dưới sự bảo trợ của tổ chức liên minh, hỏa tiễn phòng không loại « Hawk ».

Hỏa tiễn này có thể tiêu diệt một phi cơ hay một phi đạn trong lúc đang bay với tốc lực gấp đôi tiếng động. Hỏa tiễn này sẽ được ráp tại Pháp và Đức cho 5 nước Bắc Đại tây dương sau đây: Đức, Bỉ, Pháp Hòa Lan và Ý đại lợi.

Nước Mỹ sẽ viện trợ kỹ thuật để chế tạo các bộ phận.

Định lại ngày hội nghị tối cao

MẠC TƯ KHOA—Phúc điệp của Tây Phương về đề nghị chọn ngày 16-5-60 làm ngày mở hội nghị tối cao đã được gửi cho Nga sô.

Thiên tai khủng khiếp

NOUMÉA (AFP).— Một trận cuồng phong dữ dội chưa từng thấy đã xảy ra ở Port Villa, trung tâm hành chánh vùng Nouvelles Hébrides. (thuộc Đại Dương Châu).

Theo những tin tức đầu tiên; thành phố này (gồm 2.500 dân) đã bị tiêu diệt đến 80%, và đồn điền trên đảo bị tàn phá đến 90%. Hệ thống điện tín tại thành phố đã bị hoàn toàn phá hoại, các nơi không thể liên lạc được. Hai làng Mele và Erakon cũng bị bão tố tàn phá trơ chụi.

Sự thiệt hại ước lượng tới hàng trăm triệu quan.

Riêng tại Pháp, bão tố không ngớt hoành hành từ 15 ngày qua. Ở Val d'Isère là trung tâm trượt tuyết có rất đông thể thao gia lui tới, tuyết đổ rất nhiều và đã chôn vùi 7 người. Tại vùng sơn cước « Massif Central » đài quan sát khí tượng cho biết tốc lực gió lên tới 100 cây số một giờ và tốc lực tối đa lên tới 120 cây số. Trên duyên hải Đại tây dương, hải cảng Bayonne đã được lịnh bế tỏa vì bão làm vỡ bờ.

Phụ huynh cho con em

HỌC TRƯỜNG TƯ CẦN BIẾT RÕ

trường nào không có phép đưa học sinh đi thi

B.Q.G.G.D vừa thông cáo: SÀI - GÒN.— «Có một số tư thục, mặc dầu chưa có giấy phép, đã tự tiện khai giảng và thâu nhận học sinh, các trường này không được chánh thức thừa nhận, dĩ nhiên là không có quyền giới thiệu học sinh dự các kỳ thi sắp tới, lại còn có thể bị trừng giới theo quy chế hiện hành về tư thục.

Xem tiếp B trang 4

Kết quả cuộc xổ số Kiến-Thiết

LOẠI ĐẶC BIỆT XÂY CẤT THƯ VIỆN Q.G.

Xổ tại Sài-Gòn ngày 30-12-1959

TRÚNG MỘT TRIỆU ĐỒNG

492.804

Những vé sau đây trúng 100.000 đồng:

932.839 198.593 204.773
057.706 440.081

Những vé sau đây trúng 50.000 đồng:

359.087 664.432 640.038
321.982 180.766

Những vé sau đây trúng 10.000 đồng:

87.233 10.427 76.629
83.157 44.114 07.824

Những vé có 4 số tận cùng sau đây trúng 5.000 đồng:	9.131 — 2.925
Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 1.000 đồng:	150
Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 500 đồng:	451
Những vé có 2 số tận cùng sau đây trúng 100 đồng:	75

Những vé nào chỉ trật một số so với lô độc đắc 1 triệu đồng đều được trúng lô an ủi 2.000 đồng.

Vụ xử Việt - Cộng mưu sát ở Biên - Hòa

BA ÁN TỬ HÌNH

Tên QUAN TRỌNG NHẤT khai TRƯỚC TÒA:

VIỆT-CỘNG HỌP CÁN BỘ 5 TỈNH

« mưu tổ chức khủng bố đại quy mô và lấy Biên-Hòa làm thí điểm đầu tiên » nhưng âm mưu đã bị phá tan

Tường thuật của H.D. và V.A.

SÀI-GÒN.— Trong số báo ra ngày hôm qua, chúng tôi đã sơ thuật về phiên xử vụ dùng chất nổ tại cư xá Sĩ quan Mỹ ở Biên Hòa. Nội vụ xảy ra vào hồi 19 giờ 8-7-59. Lúc đó một nhóm quân nhân Hoa kỳ đang xem chiếu bóng trong cư xá tại trung tâm Hãng cưa B.I.F. thuộc ấp Tân Mai, xã Tam Hiệp, Biên Hòa, cách quốc lộ 200 thước và phía sau cách rạch ngành con sông Đồng Nai chừng 800 thước. Khi bật đèn lên để thay cuộn phim thứ nhất, người ta bỗng nghe thấy nhiều loạt súng nổ. Và 3 phút sau, 2 tiếng nổ vang rền nhà bếp. Đèn trong cư xá đều tắt phụt. Trung sĩ Melvin là người đầu tiên bị trúng đạn ngã gục trên sàn. Ngay khi ấy, một tên Việt Cộng vận chiến phục màu xanh, ôm bọc pha lọt vào bên trong, nhưng vì y lúng túng để bọc pha nổ sớm, khiến Thiếu tá Buise Dale Richard bị tử thương, đại úy Boston bị thương nặng, còn tên Việt-Cộng cũng bị chất nổ phá vỡ lồng ngực chết luôn tại chỗ.

Hai binh nhất người Việt: ông Thanh và ông Diêm chạy vào ứng cứu thì bị Việt Cộng dùng tiểu liên bắn chết. Một em bé thường dân tên là Hùng cũng bị đạn lạc trúng nơi ngực tắt thở. Thừa lúc lộn xộn, bọn Việt Cộng bèn rút ra cửa tẩu thoát về chiến khu D. tại căn cứ sông Bé bỏ lại xác chết của tên ôm bọc pha.

Sau một thời gian ngắn nhà

Xem tiếp C trang 4

Cuộc vận động tranh cử tại hai quận Đô Thành đã bắt đầu. Hình trên: ứng cử viên và đại diện của mình, hùng hồn thuyết phục đám thính giả đứng vây quanh.

25.000 số VĂN NGHỆ TIỀN PHONG SỐ 32

ĐÃ PHÁT HÀNH

từ THÀNH đến TỈNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Năm 31-12-1959

B. S. Phạm-ngọc-Đức 96, đường Võ-duy-Nguy Phú-Nhuận
B. S. Lê-văn-Triền 25, đường Phát-Diệm Sài-gòn
B. S. Nguyễn-trọng-Thiện 490/7, đường Phan-đình-Phùng tức số 7, đường Vườn-Chuối (tên mới) Sài-gòn

CÔNG NHÂN ĐỒN ĐIỀN SA CÁT ĐÌNH CÔNG 5.000 CÔNG NHÂN DẦU TIẾNG HƯỞNG ỨNG

SÀIGÒN.— Trên 1000 công nhân đồn điền cao su Sa Cát thuộc tỉnh Bình Long, đã đình công bắt đầu từ sáng hôm 24-12 vì chủ nhân đồn điền không thoả mãn các khoản ghi trong bản thỉnh nguyện của công nhân gởi cho chủ nhân ngày 30-11-59 vừa qua.

5 ngàn công nhân đồn điền Dầu Tiếng cũng đình công sáng qua (30-12) để hưởng ứng cuộc tranh đấu của công nhân Sa Cát.

ĐUA XE ĐẠP LẤY BẰNG

SÀIGÒN.— Tổng cuộc xe đạp Việt Nam sẽ tổ chức một cuộc đua 50 cây số lấy bằng (thay thế cho 2 cuộc đua 50 và 30 cây số định tổ chức cuối tháng 11 năm 1959) Cuộc đua này dành riêng cho Học sinh tay mơ và hạng 3 khởi hành hồi 6 giờ 30 tại Ngã tư Bảy Hiền, ngày 3-1-60. Ghi tên tại 650 Nguyễn Trãi.

VÕ SƯ « NHU ĐẠO » NHẬN ĐẤU VỚI VÕ SƯ « TỰ DO »

SÀI GÒN.— Do một bức thư do ô. Phạm Lợi, giáo sư nhu đạo, vừa gởi tới bản báo, chúng tôi được biết: thể theo lời thách thức của mấy võ sư Tự do, võ sư Phạm Lợi sẵn sàng nhận đấu tại bất cứ võ đài nào do Tổng Cuộc Quyền Thuật chỉ định. Tiền vào cửa và tiền độ sẽ bỏ vào quỹ Phước Thiện. Nhưng không hiểu cuộc đấu — chắc là hào hứng — này có được tổ chức sớm sớm chăng?

NHA CHIẾN TRANH TÂM LÝ TỔ CHỨC DẠ HỘI TIẾP TÂN VĂN NGHỆ SĨ, KÝ GIẢ

SÀI GÒN.— Hồi 18 giờ ngày 30-12-59, Nha Chiến Tranh Tâm Lý có tổ chức một buổi dạ hội tiếp tân văn gia, nghệ sĩ, ký giả Thủ đô. Đây là buổi họp thường niên của Nha tổ chức vào những dịp cuối năm.

« NGÀY THƯƠNG BINH » TẠI PHÒNG THƯƠNG MẠI ĐƯỜNG TỰ DO

ĐÔ THÀNH.— Vào hồi 10 giờ sáng qua tại Phòng Thương Mại 69 đường Tự Do, Nha Cựu Chiến Binh và Phế Binh cho mở buổi lễ khai mạc « Ngày Thương Binh » đặt dưới quyền chủ tọa của ông Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng.

Đến khai mạc « Ngày Thương Binh » còn có các vị quan khách, đại diện các tòa đại sứ, Ông Bộ Trưởng Bộ Xã Hội và Đại Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng.

GÁNH XIẾC LỚN NHẤT CỦA ĐỨC SẮP DIỄN TẠI SÀI GÒN

SÀIGÒN.— Theo nguồn tin mới đây cho biết, gánh xiếc Đức Quốc, do Sứ Quán Đức tại Việt Nam và Thanh Thương Hội tổ chức mời sang sẽ tới Sàigòn vào một thời gian sắp tới, và sẽ trình diễn vào ngày 16-1-1960. Địa điểm khai diễn dường như sẽ đặt tại vận động trường Cộng Hòa, và số tiền thu vào sẽ quyên giúp Thanh thương Hội cất làng kiểu mẫu. Đoàn xiếc này có rất nhiều thú dữ như sư tử, cọp, beo, gấu, voi, chó sói v.v... (V.H)

XE LẬT, VỢ MỘT BÁC SĨ VÀ HAI CON BỊ THƯƠNG

MỸ THO.— Đêm 27 rạng 28-12, một chiếc xe du lịch, do 1 Pháp kiều lái, từ Sàigòn về Sóc trăng, chở vợ Bác sĩ R. (ở Sóc trăng) với hai người con về Sóc trăng. Khi gần đến ngã ba Tân Hiệp, chẳng rõ tài xế lách tránh thế nào, mà chiếc xe bị lật, làm cho 3 mẹ con của bà Bác sĩ R. bị trọng thương. Cả ba được chở đến Bệnh viện Mỹ tho cứu cấp. (H.S.)

ÁCH GIỮA ĐÀNG MANG VÀO CỔ

TÂN AN.— Trên 1 chuyến xe từ Sàigòn về Vĩnh long hôm rồi, khi tới Cầu Bến Lức, xe ngừng lại chờ qua cầu, bỗng trên xe có anh Nguyễn thái Bình người ở Vĩnh long làm thầy bùa, xuống xe và ghé lại xem tướng mặt của 1 thiếu phụ đang buôn bán tại đó, tên Nguyễn thị Ái ở xã Long Phú — Bến Lức, nói cô nầy mắc phải bịnh tà ma. Nghe nói như thế, cô Ái sợ, liền rước lão thầy bùa nầy về nhà để làm phép hộ. Khi về, tới nhà, sau khi vọng nhang đèn cúng vái, Nguyễn thái Bình mới làm bùa cho cô Ái ngậm vô miệng. Sau đó, cô Ái bỗng nói bậy bạ như điên, chị ruột cô là Nguyễn thị Sáu sợ hãi, liền đến Hội đồng xã tố cáo lão thầybùa nầy. Hội đồng xã Long Phú liền đến lập vi bằng và bắt Nguyễn thái Bình giải đến Biện lý cuộc Long An ngày 28-12. Lão thầy bùa đã bị tống giam vào khám đường Tân An. (H.S)

CHUYỆN LẠ NHẤT ĐỜI:

Đẻ sinh đôi 6 lần liền

ROCHESTER.— Một người đàn bà da đen đã đẻ sinh đôi lần thứ sáu tại nhà thương ở Rochester. Đứa trẻ ra đời được mạnh khoẻ như các anh của nó, đứa 4 tuổi, đứa 10 tuổi. Ba lần sinh đôi đầu tiên, các hài nhi đã chết sau khi ra đời được ít lâu.

Phóng sự tiểu thuyết của HOÀNG-HẢI-THỦY

(TIẾP THEO)

MỘT BUỔI CHIỀU Ở ĐÌNH DÙ

Đó là thế «Kim kê áp noãn» và «Bạch Hổ hàm dương»...

Diễn nôm ra...hai thế võ bí hiểm đó có nghĩa là « gà vàng ấp trứng », và « Hổ trắng chịu đực...» Các bạn độc giả yếu bóng vía và chỉ hay đánh nhau bằng miệng xin hãy tưởng tượng ra hai thế võ trên đây theo đúng như nghĩa đen của nó, tất sẽ hiểu nổi cái cảnh rùng rợn của ông Đội Đèn khi bị cô Tũn dùng miếng «kim kê áp noãn» để chặt cứng trên nền nhà.

Năm phút sau, khi cô Tũn ngồi dậy thì ông Đội Đèn đã sùi bọt mép, nằm thẳng cẳng bất tỉnh nhân sự...

Nhìn xác Đội Đèn nằm thẳng cẳng trên sàn, nữ võ sĩ Tũn nở một nụ cười bí mật: Một nụ cười nửa kiêu hãnh nửa khinh bỉ.. cô sửa lại y phục, rồi cô khom lưng, chắp hai tay lại trước ngực, đầu cô cúi xuống: đó là Tũn làm lễ bái tổ. Xong đâu đó, Tũn ung dung quẩy vô rượu ra khỏi phòng.

Anh lính lệ Bét, người mà hồi nãy ngủ gục bên cái máy « tô lô phôn », và vừa bị Đội Đèn quất cho một ngọn roi mây nhẩy nhổm từ lúc thấy Đội Đèn dẫn cô hàng rượu sặc sảo vào phòng, và đóng kín cửa lại thì anh đã vội đến gần cánh cửa chổng mông lên mà nhìn qua lỗ khóa. Anh là người vẫn được mục kích những cảnh điều tra hấp dẫn của Đội Đèn như thế. Mỗi khi anh thấy Đội Đèn khụng khiệng, long trọng dẫn một chị bán hàng rong vào phòng thẩm vấn, là anh biết chắc là anh sắp sửa được chứng kiến một màn cụp lạc, mê li. Nhưng lần này anh không ngờ rằng thượng cấp của anh lại bị một cô hàng rượu trông rõ ra vẻ liễu yếu, đào tơ khện cho một trận ra gì quá. Vốn thù ghét sẵn Đội Đèn nhưng vì kỷ luật nhà banh cứng như sắt nguội, anh không dám dở trò ba gai, nhưng thầm tâm, Bình Bét lúc nào cũng hy vọng cho Đội Đèn gặp toàn những chuyện ăn mày, ăn nhả. Đứng ngoài lỗ mắt nhòm qua lỗ khóa vào phòng, Bình Bét thấy cô hàng rượu đá song phi lên mõm Đội Đèn, làm cho Đội Đèn văng ra ba cái răng, thì anh

(Xem tiếp trang 4)

SAU KHI THAM DỰ VẬN ĐỘNG HỘI Ở THÁI-LAN VỀ

ỦY HỘI THỂ VẬN VIỆT-NAM HỌP trong không khí «gươm đao»

- ÔNG NGUYỄN - VĂN - DẬU ĐÒI TỰ VẬN
- ÔNG ĐINH - VĂN - NGỌC XIN TỪ CHỨC

Tường thuật của ĐẠM PHONG

SÀI GÒN.— Hồi 18 giờ chiều 29-12, Uỷ hội Thể Vận Việt Nam có mở một phiên họp tại Trụ sở Tổng cuộc BóngTròn để nghe ông Nguyễn v. Dậu tường trình công tác về chuyến đi vừa qua của Phái Đoàn Lực Sĩ Việt Nam tham dự Vận động hội ở Thái Lan. Buổi họp đặt dưới sự chủ tọa của ông Ng.phước-Vọng chủ tịch Uỷ hội Thể vận, có đông đủ các đại diện thể thao và báo chí tham dự.

Trước giờ nhóm họp người ta nhận thấy bầu không khí có vẻ rất căng thẳng trước sự băn khoăn của ông chủ tịch Ủy Hội. Sở dĩ có sự căng thẳng này là vì có vài dư luận cho rằng, « hình như » ông Dậu đã ăn chặn, ăn bớt tiền của Phái đoàn sao đó và đã bỏ rơi các lực sĩ, không ở cận lực sĩ trong những giờ phút tối cần v.v... Trước những luồng dư luận quái ác này, ông Dậu nổi giận cho rằng mình có công mà bị xuyên tạc. Nên sau khi tường trình trước đại hội những khoản chi tiêu của phái đoàn, ông Dậu đã đứng dậy la lớn:

— Không có gì bần tiện cho bằng « người ta » đã buộc tôi phải khai ra các khoản chi tiêu nào là: tiền tiêu, ớt, tỏi, nghệ hành v.v. « Người ta » đã cố tình cho rằng tôi ăn bớt tiền của phái đoàn... một cách bần tiện và bẩn thỉu hết chỗ nói... Thật tức giận quá, đời công chức 33 năm trong trắng của tôi tôi ngu dại gì mà làm thế. Vậy tôi xin yêu cầu ông chủ tịch xét coi ai có công thì khen, có tội thì nêu ra..

Thấy ông Dậu tức giận, ông Vọng vội giảng hòa: Từ nay đến giờ có ai nghi anh đâu mà anh giận và nói chuyện đó. Thôi cho tôi xin.

Chạm nhau nẩy lửa giữa 2 ông chủ tịch Bóng Bàn và Bóng Rổ

Mặc dầu ông Vọng giảng hòa ông Dậu có lẽ còn giận, ông Dậu vẫn tiếp tục tấn công. Ông Dậu

Xem tiếp D trang 4

SỬA ĐỔI THỂ THỨC KỲ THI TRUNG HỌC

ĐỆ NHẤT CẤP (31-3-60)

SÀI GÒN (VTX).— Nha Tổng Giám Đốc Trung, Tiểu Học và Bình Dân Giáo dục thông cáo:

« Kỳ thi Trung Học đệ nhất cấp, khóa ngày 31-3-1960, sẽ hết hạn nộp đơn vào ngày 25-1-60.

«Chương trình dự thi là Chương trình rút gọn lớp Đệ Tứ ấn định do Nghị định số 1.186-GD/NĐ ngày 11 tháng 9 năm 1959 của Bộ Quốc Gia Giáo Dục.

« Vì thể thức có nhiều chi tiết khác những kỳ thi năm trước, các thí sinh muốn dự thi kỳ thi này phải liên lạc với các Trường Trung Học Công Lập, Bán công và Tư thục để xem các thể lệ cần thiết ».

tin TÒA ÁN

MÊ CON GÁI CHỦ

BỊ CẢN TRỞ KHÔNG LẤY ĐƯỢC

ĐÂM BÀ CHỦ CHẾT TỐT

SÀI GÒN.— Đặng văn Chiêu 24 tuổi giúp việc nhà cô cho vợ chồng ông Lương văn Hiếu tại xã Đông Thái tỉnh Kiên Giang. Trong thời gian đó, Chiêu đã đem lòng yêu thầm cô con gái của chủ, nhưng bà mẹ cô Anh liền tìm cách cho Chiêu thôi việc để tránh những hậu quả sau này.

Không ngờ, sau đó mấy tháng Chiêu lại trở lại mảnh đất có bóng dáng người yêu để xin ở đợ cho một ông chủ ấp, để y có dịp thủ thật với ông thân sinh ra cô Anh. Ông Hiếu hứa gả con gái cho Chiêu, nhưng bà Hiếu thì lại phản đối chê y là vô gia cư vô nghề nghiệp.

Bị bà Hiếu hắt hủi, Chiêu để tâm oán hờn và lập tâm trả thù. Đêm 8-1-58, Chiêu thừa lúc bà Hiếu đang nằm ở ván nói chuyện với chồng, Chiêu lén vào dùng dao đâm xuống bụng bà này rồi bỏ chạy. Bà Hiếu được đưa đi bệnh viện cấp cứu nhưng đã tắt thở giữa đường. Nhờ lúc bị đâm, bà Hiếu có kêu lớn: « thằng Chiêu nó đâm tôi » nên tên Chiêu bị bắt truy tố ra tòa đại hình về tội cố sát và đã bị xử phạt 6 năm cấm cố. Vì có sự kháng cáo của công tố viện nên nội vụ được xử trước tòa thượng thẩm đại hình.

GIẤC MƠ CỦA KÝ CẠO

(Tin báo: *tim nhân tạo đập được nhờ sức điện*)

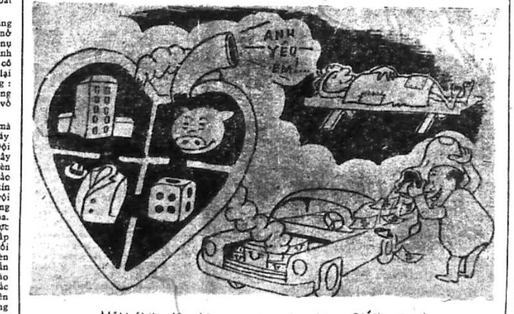

Một trái tim đập nhờ sức xe hơi, chạy bằng (GIẤY)...xăng!

DÂN NÓI DÂN NGHE

NƯỚC ĐỤC....

Trong một phiên họp tại Quốc Hội vừa qua, một nghị sĩ đã nêu lên vấn đề nước uống của dân chúng. Nhân dịp này chúng tôi xin nhắc rằng: Trong vòng 3 ngày: 27, 28, 29 tháng 12-1959 có mấy khu trong đô-thành đã phải uống nước đục đỏ lờ lờ. Và trước đó ít lâu chả biết sửa sang máy móc như thế nào mà có nơi không còn một giọt nước mà dùng. Có người nghi rằng: « ông nước nhà mình rỉ nên nước đỏ chăng? » mới đi dò các nhà khác, thì thấy cũng... mâm sốt.

Cho tới khi tới hớt tóc gội đầu ở một tiệm thuộc khu khác lại cũng thấy nước « rạng lên một mầu hồng ».

Làm thế nào bây giờ? Tiền nước thì bà con chịu trả thêm rồi, có dám chồng lại đâu! Vậy chỉ còn một «nước» là kêu gọi Nhà «Nước» Nhà Đèn làm thế nào để dân chúng khỏi phải...mua vài triệu cái máy lọc mà thêm phiền. Đành rằng thỉnh thoảng mới xảy ra một chuyện, nhưng cứ mỗi cái thỉnh thoảng như vậy thì biết đâu lại chẳng có một tỷ người mắc bịnh kiết, lỵ, đau này đau nọ!

COI CHỪNG CON NÍT.

Những vụ con nít « 19 đôi mươi » đánh chết nhau bằng khóa xe, dí đâm... đã làm náo động dư luận. Bà con cầm thấy rằng: tụi con nít đó đã « hết chỗ dạy » và bây giờ chỉ còn cách tống chúng nó vô nhà giam. Đồng thời về nhà cỡ ra mà dạy lấy cái tụi con nít lên tám, lên chín để « chẹn đầu » chúng nó. Ấy thế mà hiện nay có những ông bà chẳng thèm coi con cái ra cái gì cả. Như ở cái khu Nguyễn-tri-Phương trong Chợ-lớn nọ: « Nhà nước » vừa cho xe mầy đồng đá tới rải đường. Đây là một cái may lớn, hy vọng mùa mưa tới sẽ khỏi khổ... Thế mà buổi tối mấy ông mấy bà cứ ngồi khề khà với nhau trong nhà, để tụi con nít kéo nhau ra leo lên các đống đá liệng tứ tung, liệng cây mới trồng, liệng thùng rác đổ bắn tung toé!... Coi chừng! Có đứa vỡ đầu phọt óc mà chết bây giờ! Con nít đời nay ghê gớm lắm. Mong những ông bà nào đó hãy dạy tụi oắt con đi một « tí »!

THẦY GÒN

SỐ 117

TỪ-VI-LANG dịch thuật

Lời bàn thêm và chú thích của THÀY-GÒN

(Tiếp theo)

Hôm sau Tháo dâng biểu tiến cử Huyền Đức lĩnh Dự Châu Mục (53).

Trình Dục can rằng :

— Lưu Bị thế nào rồi cũng không chịu ở dưới ai đâu. Chi bằng sớm trừ đi là hơn.

Tháo nói :

— Nay đang là lúc dùng anh hùng hào kiệt, không thể giết một người mà để mất lòng cả Thiên hạ. Điều này Quách Phụng Hiếu với ta đã đồng ý rồi. (54)

Bèn không nghe lời Trình Dục ; lấy ba ngàn quân với một vạn học lương cấp cho Huyền Đức sai tới Dự Châu nhận chức, dặn tiến binh vào Tiểu Bái, chiêu tập lại những quân thất tán trước kia để đánh Lã Bố. Huyền Đức đến Dự châu thu xếp xong, sai người về ước hẹn với Tháo. Tháo đang muốn khởi binh, thân kéo đi đánh Lã Bố, thì bỗng quân lưu tinh phi ngựa về báo rằng :

— Trương Tế trước đây đóng ở Quan Trung, sau dẫn quân đi đánh Nam Dương, bị trúng tên mà chết. Nay cháu Tế là Tú thay chú thống lĩnh quân mã, dùng Giả Hủ làm mưu sĩ kết liên với Lưu Biểu, hiện đóng quân ở Uyển thành, và đang toan kéo quân tới phạm kinh đô, cướp xa giá (55).

Tháo đùng đùng nổi giận, toan kéo đi đánh ngay, nhưng sợ Lã Bố thừa cơ xâm phạm Hứa đô, bèn vấn kế Tuân Húc. Húc nói :

— Việc này dễ lắm. Lã Bố là tuồng vô mưu, thấy lợi ắt mừng. Minh công nên sai sứ qua Từ châu phong quan chức và thưởng lệ cho hắn, bảo hắn giải hòa với Huyền Đức. Bố đắc chí ắt không dòm ngó xa xôi nữa.

Tháo khen là phải. Bèn sai Phụng quân Đô đốc Vương Tắc đem quan cáo và thơ giải hòa đến Từ Châu. Một mặt khởi binh 15 vạn, thân chinh đi đánh Trương Tú. Tháo chia quân làm 3 lộ mà đi, cử Hạ Hầu Đôn làm tiên phong. Quân mã tới sông Dục Thủy thì hạ trại. Bấy giờ Giả Hủ khuyên Trương Tú rằng :

— Quân Tào Tháo thế lớn ta không địch nổi nên sai người xin hàng là hơn (56)

Tú nghe lời, sai Giả Hủ đến trại Tháo xin hàng. Tháo nghe thấy Hủ ứng đối như nước chảy, lòng yêu mến vô cùng, (57) muốn dùng ngay làm mưu sĩ, nhưng Hủ tạ rằng :

GIẢ HỦ

— Tôi trước kia lầm theo Lý Thôi, đã mắc tội với Thiên hạ, lòng còn hối hận. Nay theo Trương Tú, nói gì cũng nghe mưu gì cũng dùng, chưa nỡ bỏ mà đi được.

Từ Tạ rồi ra về, hôm sau dẫn Trương Tú tới ra mắt Tháo. Tháo đãi rất hậu rồi dẫn binh vào Uyển thành dong dõn.

Quân còn dư thì chia đong ngoài thành, trại sách liên tiếp nhau dài hơn 10 dặm. Trương Tú ngày nào cũng bầy tiệc yến khoản đãi Tháo. Một buổi tối, Tháo uống say rồi lui về phòng ngủ, hỏi nhỏ tả hữu rằng :

— Trong thành này có... kỹ nữ không ? (58)

Con người anh của Tháo là Tào An Dân biết ý chú, bí mật thưa rằng :

— Chiều tối hôm qua cháu thấy ở cạnh quán xá người đàn bà nhan sắc mười phân diễm lệ. Hỏi ra mới biết là thím Trương Tú tức là vợ Trương Tế (59) vậy nếu có thể... thì...

Tháo nghe qua, sai An Dân đem ngay 50 giáp sĩ đi bắt về. Lát sau, đem về tới Trung Quân (60) Tháo ngắm nhìn thấy quả nhiên là đẹp tuyệt ! Bèn hỏi họ (61) Thiếu phụ đáp:

— Thiếp là Châu thị, vợ Trương Tế.

— Tháo hỏi :

— Phu nhân có biết tôi chăng ?

Châu thị thưa :

— Nghe danh Thừa tướng đã lâu, đêm nay mới được chiêm bái, hân hạnh cho thiếp biết chừng nào... (62)

Tháo nói :

— Chính vì tôi nể Phu nhân nên mới chấp nạp Trương Tú hàng đấy. Nếu không đã giết ba họ rồi ! (63). !

Châu thị chắp tay vái tạ rằng :

— Cảm ơn tái sinh này biết mấy !

Tháo dỗ dành :

(Còn nữa)

(53) Thế là Tháo hai lần tâu công cho Lưu Huyền Đức. (54) Không phải Tháo không muốn giết Bị. Nhưng Tháo muốn để Lã Bố giết Bị. Viên Thuật giết Bị, chứ không muốn tự tay mình giết để mang lấy tiếng hại hiền ! Tuyệt đích gian hùng là Tháo ! (55) Thật là bất ngờ, ly kỳ ! (56) Thế mà không chém giết gì cả ! Lại ly kỳ bất ngờ nữa.

(57) Lọt toan mua chuộc. Gớm lắm. (58) Rượu say rồi hỏi tới.. gái ! Tào A man lộ chân tướng.. " bẫm lắm " rồi ! (59) Đem vợ chú người ta làm trò lạc thú cho chú mình ! Cả " tên " An Dân cũng hay. (60) Lấy chỗ " quân trung " làm trò " tang trung " Bộc thượng.. Tháo không biết " xấu " ! (61) Đời xưa coi rẻ đàn bà. Nói đến người đàn bà nào, người ta chỉ hỏi " họ " gì, chứ không cần hỏi tên, hỏi hiệu. (62) Ôi ! " Cái đêm hôm ấy đêm gì " ??? (63) Anh hùng mà cũng giở giọng " tán " gái nịnh " đầm " thế à ? Rõ là xấu quá hóa cuồng.

Sưu tầm của MINH ĐẠO và TÔ KHÁNH MINH

CON YÊU CƯỚP VỢ, HAY LÀ CÂY ME SÉT ĐÁNH

(Tiếp theo)

Cô Phượng buồn lòng đành phải nuôi đứa con bất đắc dĩ ấy nhưng luôn luôn cô tìm cơ hội để giết thằng bé con. Lần nào cô định giết thằng bé con cô là y như Phan văn Thịnh hiện về xô cô ngã.

Dần dà đứa bé ngày càng lớn khôn. Ba năm sau, cô Phượng có một người Phó Lý đến hỏi cô làm vợ lẽ. Gia đình cô bằng lòng. Cô Phượng cũng tưởng thân đã chót mang tiếng là kẻ không chồng mà có con rồi, nay có người không nghĩ đến dư luận đến hỏi, cô bằng lòng sánh duyên cho yên thân yên phận.

Lễ vấn danh tức là lễ bỏ trầu cau báo hỉ của họ nhà giai vừa đưa đến ngày hôm trước thì ngày hôm sau, cô Phượng tự nhiên phát điên phát cuồng xé quần, xé áo chạy từ nhà cô đến nhà người Phó Lý chửi rủa xa xả. Một điều lạ nhứt là tiếng cô Phượng nghe khác hẳn không còn là tiếng người đàn bà nhỏ nhẹ nữa mà đặc là tiếng của Phan văn Thịnh. Người Phó Lý lấy làm lạ không hiểu vì lẽ gì mà cô Phượng lại thay đổi ý kiến nhanh như thế. Ngày hôm trước cô Phượng vui vẻ nhận lời. Ngày hôm sau, cô phát khùng phát điên đến tận nhà người Phó Lý chửi rủa :

— Con Phượng là vợ tao. Đã có con với tao rồi. Mày cậy là Phó Lý mày cướp vợ tao phải không ?

Người Phó Lý gọi tuần phu đến, trói cô Phượng. Thầy Phó vừa ló mặt ra gặp cô Phượng bị ngay cô hùng hổ xong lại đánh. Lạ thay, cô Phượng người nhỏ như thế mà cô đánh thầy phó Lý ngã chổng kềnh làm mọi người cười rộ. Thầy Phó Lý ta đâm cáu vác gậy đinh cô Phượng. Nhưng khi thầy phó Lý giơ gậy lên định đánh thì cô Phượng đã nhanh như cắt lòn tóm được gậy của thầy phó Lý cầm như một người có võ giỏi. Cô Phượng giật gậy đánh thầy Phó Lý ngã gục xuống. Máu mồm, máu mũi của thầy phó Lý đổ ra như tưới.

Người ta cho đó là hồn của Phan văn Thịnh nhập vào cô Phượng để đánh thầy Phó Lý. Thầy Phó Lý bị đánh đau quá nên bỏ không lấy cô Phượng nữa. Và cũng từ ngày Thầy Phó bỏ ý định cưới cô Phượng thì cô Phượng lại hết điên khùng.

Đứa bé con cô Phượng bị cả nhà cô Phượng ghét bỏ mặc cho thằng bé chơi đùa ăn uống như thế nào cũng được, không một ai chăm chút cho nó cả. Nhưng thằng bé rất khôn ngoan tuy mới 3 tuổi đầu mà đã biết chiều chuộng nịnh hót tất cả mọi người để kiếm cơm ăn rồi. Theo lời người bố già thuật lại thì đêm đêm Phan văn Thịnh thường về chăm sóc con. Không biết Phan văn Thịnh dạy dỗ con như thế nào mà ai hỏi thằn bé con ai thì nó trả lời là con bố Thịnh và mẹ Phượng. Mỗi lần hắn trả lời như thế là bị cô Phượng đánh đau lắm. Dù là bị đánh để hỏi nó là nó nói con bố Thịnh và mẹ Phượng.

Thằng bé là cái gai trước mắt của gia đình cô Phượng. Gia đình cô Phượng biết hồn Phan văn Thịnh vẫn về nhà cô Phượng để ám hại cô và gìn giữ đứa con cô Phượng nên cho mời một thầy Phù Thủy cao tay ở làng bên sang yểm trừ.

Gia đình cô Phượng sợ hồn Phan văn Thịnh biết nên bí mật đi mời Thầy Phù Thủy về yểm trừ. Đến ngày thầy Phù Thủy mang tương hòm cờ quạt, ấn kiếm đến cúng kiếng tại nhà cô Phượng thì cô Phượng lại phát điên cuồng, ngộ dại như khi thầy Phó Lý đến hỏi cưới cô Phượng.

Thầy Phù Thủy lập đàn cúng triệu hồn Phan văn Thịnh lên. Thịnh ốp vô người tá điền nhà cô Phượng. Thầy Phù Thủy bắt ấn lôi công để đánh Thịnh nhưng Thịnh bất quyết đánh lại. Thầy Phù Thủy biết Thịnh là thứ yêu tinh chớ không phải là ma tà thường nên Thầy phải dùng đủ mọi phép tắc để đánh Thịnh. Hễ phép nào Thịnh đánh. Bằng phép nào Thịnh không đấu lại được Thịnh, thắng đồng. Bắt tà tới 5 ngày vẫn không sao diệt được Thịnh. Cô Phượng ngày đêm la lối điên khùng.

Thầy Pháp phải lấy đinh thuyền cùng với đồ đệ ra cây Me lớn đóng yểm không cho Thịnh về cây me nữa. Đóng đinh xong, Thầy Phù Thủy đóng gông cây me lại. Hồn Thịnh đành phải bơ vơ chạy trốn. Lúc ấy Thầy Pháp mới điệu Thịnh về bắt phải ra khỏi làng Du Xuyên. Thịnh khóc lóc không chịu. Thầy Pháp trói Thịnh lại lấy lưỡi cày nung đỏ bắt Thịnh phải đi lên lưỡi cày. Thịnh cũng đi như thường. Thịnh vừa đi, vừa khóc. Chân người Tá Điền mà Thịnh nhập vào cháy xèo xèo.

Thầy Phù Thủy thấy Thịnh đi lưỡi cày mà không việc gì nên biết Thịnh đã thành yêu tinh rồi. Thầy pháp liền hạ lệnh cho âm binh trói Thịnh lại. Thịnh bị trói trật cánh khỉu vào cột và bị đánh quằn quại, lăn lóc. Cuối cùng Thịnh bị đánh đau quá nên đành phải chịu xin đi khỏi làng Du Xuyên, nhưng Thịnh xin một điều, cho Thịnh đem vợ là cô Phượng và thằng con giai của cô Phượng đi. Lẽ dĩ nhiên thầy Phù Thủy không chịu. Nhưng thầy hỏi bẻ h không chịu yểm trước cho cô Phượng và đứa con trai của cô nên khi thầy vừa lới tay ấn Thịnh đã thăng đồng.

Thịnh vừa thăng đồng thì cô Phượng nằm trong buồng bỗng hét lên một tiếng lớn, đứa con cô nằm cạnh chuồng trâu cũng hét theo một tiếng nữa. Khi người nhà cô Phượng chạy vào thì miệng cô hộc máu, lưỡi lè ra tắt thở. Đứa con cô Phượng nằm dưới chuồng trâu cũng bị hộc máu miệng, lưỡi lè ra chết tươi.

Thầy Phù Thủy uất ức vì sự hớ hênh của Thầy đến nỗi cô Phượng chết nên Thầy dùng đủ mọi phép để triệu Thịnh lên nhưng Thịnh đã trốn khỏi làng Du Xuyên rồi. Thầy pháp đành thu xếp đàn chay lại.

(Xem tiếp trang 4)

Phải trừng trị ngay

Tặng Tư.

Lũ này thật là con mắt dậy
Ra đến đường tay gậy tay dao
Học hành chẳng hiểu ra sao
Mẹ cha chúng nghĩ thế nào bỏ bê ?
Nứt mắt đã thạo nghề đánh lộn
Đúng là phường quỷ lộn với người
Gặp ai cũng muốn lôi thôi.
Gây bao nhiêu truyện động trời, gớm ghê.
Bạn đồng tuổi, chúng đè đánh chết
Múa khóa đồng, dao díp dương oai
Chữ tài liền với chữ tai
Bây giờ tội vạ hỏi ai đi tù?
Thà con ngu mà còn dễ bảo
Hơn lũ ranh hỗn láo như ma
Chỉ làm khổ nhục mẹ cha
Những quân này bắt ra tòa chẳng oan
Đừng nghe chúng lạy van giả dối
Lũ yêu con khéo nói vô cùng
Bụng thương nhưng chẳng thể đừng
Tư xin công lý phải trừng trị ngay
Nếu không ắt sẽ có ngày
Yêu con chúng bèn thành bầy hùng tinh.
Rồi ra... chúng giết cả mình !!

TÚ ĐẠP

Do Đột-sĩ TÙNG KHIÊM phụ trách

VẬN MẠNG MỖI NGÀY CỦA QUÝ BẠN

Hiện nay chúng tôi đã nhận được trên mười ngàn lá thư của độc giả gửi tới yêu cầu lấy số tử vi. Trước một con số to lớn như thế, mà chỉ có một mình Đột-Sĩ Tùng Khiêm phụ trách (hơn nữa những lá số Tử vi ấn phải được lấy một cách cẩn thận) nên chỉ mới có ba trăm bạn đọc nhận được lá số. Chúng tôi thiết tha mong quý bạn độc giả thông cảm, tạm ngưng gửi thư lấy số. Khi số thư đã vơi, chúng tôi sẽ loan báo sau để quý bạn gửi nhiều.

NGÀY ĐINH HỢI (2-12 năm Kỷ Hợi) THỨ NĂM 31-12-59

KỴ TUỔI Tân Tỵ, Quí Tỵ. Hành Thổ. Sao Tỉnh, Trực Bế

TUỔI	NAM MẠNG	NỮ MỆNH
TÝ	Sáng có tin bất lợi cho công việc làm ăn. Trưa có tin cũ qua thăm. Chiều gặp người giúp ý kiến có lợi.	Vì một tin thất thiệt làm cho bạn xáo động cõi lòng. Chiều có người cho hay tin thực, lại vui vẻ hơn. Cứ ra vốn.
SỬU	Mọi việc làm ăn buổi sáng ấy dễ dàng có lợi. Chiều gặp chuyện trở ngại. Tối không nên đi chơi qua khuya qua chỗ vắng.	Hãy cẩn săn sóc con em, giữ gìn những sự tai hại có thể xảy ra. Công việc làm ăn bình thường. Cứ đi ra.
DẦN	Tin mới tốt về sự xoay xở tiền bạc. Khéo giữ tín nhiệm thì mối lợi mới bền. Tuổi 34 gặp Quí nhân giúp đỡ.	Sự làm ăn gặp may có lợi vào buổi sáng. Trưa có tin mừng từ xa đến. Chiều dự cuộc hội họp có bổ ích cho sự làm ăn.
MÃO	Gia đình có chuyện xích mích vào buổi sáng, khéo thu xử thì sẽ được êm đẹp. Tuổi 33 chớ nóng nảy mà hỏng việc.	Có sự đổ vỡ mất mát vào buổi sáng. Cẩn thận cửa lửa trong nhà. Tuổi 21 nên bền chí theo đuổi việc cũ, tương lai tốt đẹp.
THÌN	Không nên nghi ngờ người bạn tốt ấy. Ở đó đã tin nhau thì bạc vạn có nghĩa lý gì. Tuổi 3.. công việc gặp may mắn.	Tuổi 20 nhận được thư tin của bạn hữu vào buổi sáng. Tuổi 32 sự làm ăn có lợi vào buổi chiều. Cứ đi xa.
TỴ	Sự công danh có hy vọng thành tựu đến nơi. Tuổi 43 đi xa kinh doanh gặp may mắn. Tuổi 55 có quà tặng từ xa về.	Sao Đẩu quân gặp Tuế Phá, hãy giữ gìn lời ăn tiếng nói kẻo dễ sinh bạn hầu thiệt. Tối không nên đi chơi khuya.
NGỌ	Quà tin người gặp sự phấn phúc bao tài vì Tham Lang gặp Phục Binh. Tuổi 30 có sự bực tức về tình cảm.	Nghe lời đường mật gặp huyện chẳng hay đó là một bài học kinh nghiệm. Tuổi 42 đi xa gặp sự trở ngại. Cứ ra vốn.
MÙI	Mọi việc hoạt động dễ thành công và có lợi. Đi xa càng hay. Tốt nhất tuổi 29. Ra vốn có lợi.	... mơ tưởng chuyện viển vông hão mệt trí ! Được như thế là hạnh phúc lắm rồi. Chiều nhận được tin mừng.
THÂN	Sao không kiếp ép hãm, sự làm ăn gặp trở ngại. Cẩn thận về tiền bạc dễ bị hao hụt lắm. Xấu nhất tuổi 40.	Sự làm ăn buôn bán thua lỗ là thường, chẳng nên nản chí. Cứ tiếp tục cuộc khác đi, sẽ gặp dịp vận đỏ sắp đến rồi.
DẬU	Hãy đề phòng có kẻ tiểu nhân bịa chuyện đem phá. Trưa gặp bạn cũ nhân ở xa đến, tình cảm nồng hậu. Tối dự cuộc vui.	Việc đã suy tính, hãy cứ làm đi, không có thiệt thòi về tài chánh, sẽ có người thực lòng giúp đỡ. Tương lai tươi sáng lắm.
TUẤT	... nhân gặp thuận tiện. Sự làm ăn có lợi. Tuổi 38 gặp hoạnh tài tự nhiên. Sự vốn có lợi.	... vui vẻ. Nhận được tin tốt về công việc làm ăn. Tuổi 26 nên nghe lời bạn thân có lợi.
HỢI	Buổi sáng có sự gây gổ của kẻ hiếu sự, khéo nhịn nhịn sẽ yên lành. Tuổi 37 tính công việc làm ăn gặp sự trở ngại.	Trong chỗ bạn bè gặp kẻ lắm điều ta nên nhịn nhịn tranh luận sự nhỏ nhen ấy mà làm chi. Tuổi 25 gặp bạn mới.

HỘP THƯ TỬ VI

Tòa báo đã gửi số tử vi tới quý bạn sau đây bằng bưu điện :

Cô Trần thị Thu Loan (Sg) Ô. Nguyễn văn Nguyên (Sg) Cô Nguyễn thị Ngọc Diệp (Sg) Ô. Nguyễn văn Bao (Sg) Cô Nguyễn thị Mỹ Lệ Dung (Chợlớn) Cô Vũ thị Nga (Nhatrang) Bà Dương thị Hiếu (Nhatrang) Ô. Đỗ hữu Tuấn (Sg) Ô. Phạm hữu Khải (Sg) Cô Ngọc Mai (Sg) Ô. T.C.M (Sg) Ô. Lưu Linh (Sg) Ô. Nguyễn văn Thái (Sg) Cô Nguyễn thị Thịnh (Nhatrang) Ô. Nguyễn Vinh (Sg) Ô. Nguyễn viết Luận (Sg) Ô. Trần Châu (Sg) Ô. Hồ văn Thuyên (Tuy Hòa) Cậu Võ bá Bách (Nhatrang) Cô Nguyễn thị Thu Lan (Sg) Ô. Lê văn Hưng (Sg) Ô. Đỗ Kim (Sg) Ô. Ngô văn Thông (Sg).

Số 15 — Truyện dã sử của TRIỀU ĐẨU

Trên đôi tròng mắt Delma, một tia lửa dữ dội loé sáng, y cười. Căn buồng kín như rung lên vì tiếng cười như con chó sói hú gọi đàn tìm mồi.

— Thiếu úy ! cho một tiểu đội ném tạc đạn vào trong các buồng giam. Không một mống nào sống sót.

— Tuân lệnh !

Cửa phòng khép kín, tiếng giầy viên thiếu úy xa dần, xa dần...

xxx

Buổi chiều Bạch Kim bị chúng đẩy xuống hầm tối. Thoạt đầu nàng chỉ thấy một màu đen giầy đặc, Lâu lâu quen dần, nàng nhìn rõ xung quanh, Lờ mờ nhận thấy một người nằm gần chân cầu thang, nàng lết lại. Đây là mẹ nàng. Nàng lay gọi. Nàng ghé mắt sát vào mặt mẹ. Hỡi ôi ! đôi mắt có những tia nhìn yêu thương của người mẹ hiền đã khép chặt lại rồi. Nàng luồn tay vào trong yếm sờ ngực mẹ. Trong bộ ngực đã từng ấp ủ và truyền giòng sống ngọt bùi cho nàng, trái tim từ bao năm nay, chung hòa nhịp điệu với tim nàng, chứa hết một phần nào thứ máu huyết trong thân thể nàng không còn đập nữa. Hường chỉ kêu được hai tiếng : «U ơi !» rồi gục đầu vào ngực mẹ ngất lịm.

Nàng tỉnh dậy giữa một trận động đất. Người nàng lắc lư theo những cái rùng mình của đất. Những tiếng nổ chuyển trời liên tiếp gầm vang. Nàng đau đớn. Tuyệt vọng Mẹ già bị giặc đánh chết. Bao nhiêu đồng chí đang tan nát thịt xương dưới hỏa lực của giặc. Chỉ vì nàng vụng tính ; thấp cơ. Tội nàng to quá. Chỉ cái chết mới đủ đền tội. Vả lại sống để nhìn cảnh tan hoang chết tróc của những người thân yêu thì sống làm gì cho đau khổ. Nàng thè lưỡi kẹp giữa hai hàm răng. Cố gượng đau, Bạch Kim nắm chặt tay tự đấm mạnh vào hàm. Chất máu ấm ấm, mằn mặn trào đầy miệng. Nàng vuốt lại mái tóc, sửa lại nếp áo hé môi nhếch thành nụ cười, thong thả nằm gối đầu ngay ngắn lên bụng mẹ. Nàng muốn rằng quân địch phải hiểu Bạch Kim nghiêm chỉnh, bình tĩnh cho đến chết. Và, cho đến chết sức mạnh bung tàn của chúng không ngăn nổi nụ cười của Bạch Kim.

ooo

Phía trên mái hầm, chân người rình rịch, tấp nập, tán loạn nện xuống mặt đất, xen lẫn tiếng hò hét, quát tháo. Những tiếng đó rồn xuống hành lang. Cửa phòng chỉ huy bật mở. Những người khăn đầu rìu, áo nâu, tay dao, tay súng xộc vào. Người đi đầu vận áo nâu dài, lưng thắt bao đỏ, tay phải cầm kiếm, tay trái cầm súng lục, Delma Delma hiểu ngay đó là chỉ huy trưởng, Pierre theo sát bên người ấy. Viên chỉ huy truyền lệnh. Cả bọn dàn thành hàng ngang. Người đó cùng Pierre bừng bừng tiến đến trước Delma. Các nhân viên Pháp trong phòng đều quay nhìn đại úy chờ đợi quyết định. Delma vẫn ngồi im lặng.

Viên tướng nghĩa binh tự giới thiệu !

— Tôi ! Cả Huỳnh ! Nhân danh nghĩa dũng đoàn Yên Thế, tôi ra lệnh cho bộ chỉ huy đồn Phú Mẫn đầu hàng.

Thong thả, Delma tháo bao súng lục, đặt lên mặt bàn rồi y rút dao găm, lưỡi dao phản chiếu ánh đèn sáng lấp lánh. Pierre nghẹn thở... Delma vẫn từ từ trịnh trọng nâng dao để lên khẩu súng lục rồi đẩy cả hai lại phía Cả Huỳnh. Toàn thể nhân viên trong phòng theo gương đại úy, nộp khí giới.

Cả Huỳnh sang sảng truyền lệnh :

— Đại úy cho các sĩ quan đi theo nghĩa binh đến những ổ chiến đấu Pháp ra lịnh ngừng bắn.

Pierre tiếp theo :

— Và ông trao tôi chìa khóa các nhà giam.

Delma mở ngăn kéo, quẳng chùm chìa khóa qua bàn, ngập ngừng :

— Có lẽ chết hết... vì địa lôi... sập hết doanh trại

Cả Huỳnh mỉa mai :

— Yên tâm ! Khu nhà giam vẫn nguyên vẹn. Và, viên thiếu úy được lệnh giết tù nhân đã đầu hàng nghĩa binh. Ông ta không đủ can đảm thi hành lệnh đại úy Delma.

Cả Huỳnh tra kiếm vào vỏ :

— Xin các ông sửa soạn theo chúng tôi lên Yên Thế ! Nên nhớ các ông tù binh. Ai làm rối trật tự hoặc đào tẩu sẽ bị đánh áp giải hạ ngay.

Trong khi Cả Huỳnh căn dặn tù binh, Pierre vồ lấy chùm chìa khóa chạy vụt đi. Mấy người đứng gần cửa bị anh xô ngã chúi. Mặc. Anh cứ chạy. Bên ngoài, tiếng súng vẫn thưa thớt nổ. Những viên đạn đỏ như cục than hồng lừ lừ vạch ngang dọc khoảng sân đồn. Mặc. Chẳng nề nguy hiểm, anh cứ chạy bừa trên đống gạch ngói vụn.

Pierre mở khóa cửa hầm giam Bạch Kim. Có người gọi đòi chìa để mở các phòng khác, Pierre quẳng lại cho họ, rồi tụt thang xuống. Không để ý đến một nghĩa binh đang theo bước. Đặt đèn bấm xuống đất, Pierre quỳ gối ôm Hường xốc dậy, gọi to.

— Em ơi ! Vì em, anh đã hạ đồn Chờ.

Thấy Bạch Kim chỉ thở khò khè anh soi đèn vào mặt nàng. Máu từ miệng nàng trào ra thấm ướt gối anh. Người nghĩa binh cùng anh xốc nàng lên mặt đất. Pierre bấm đèn xem kỹ. Lưỡi nàng chỉ bị thương chứ chưa đứt hẳn Pierre mừng rỡ nói :

— Chữa được. Để tôi đưa xuống phòng chỉ huy. Đấy có đủ thuốc và y sĩ.

Pierre lo lắng theo rõi từng cử chỉ của viên y sĩ đang nghe tim, chẩn mạch Hường. Nàng vẫn bẵn bặt mê man. Hơi thở mỗi lúc một thoi thóp yếu dần. Coi xong, y sĩ ngẩng mặt, khe khẽ lắc đầu. Tuy nóng ruột, Pierre không dám hỏi. Anh chỉ sợ mối hy vọng của anh bị tiêu tan vì lời phán quyết của người thầy thuốc. Nhưng ông này cứ nói :

— Nguy ngập lắm. Vết thương thì không mấy quan hệ, nhưng để lâu quá, mất máu nhiều trong tình thế cấp bách này không thể sao chữa kịp.

Như một tiếng vang, Pierre nhắc lại :

— Không chữa kịp, tại sao ?

Anh gào to !

— Tại ông thiếu lương tâm, ông ghét nàng.

Viên y sĩ già người Pháp điềm đạm trả lời :

— Pierre ! dừng điên thế. Bao giờ tôi cũng để lương tâm nhà nghề trên hết. Trước mắt người thầy thuốc chân chính, không có màu da, chỉ có con bệnh đang gửi sinh mệnh vào tay mình. Theo tình trạng sức khoẻ của nàng, phải được sang máu ngay thì mới chữa được...

(Còn nữa)

ĐÓN COI

HOA TRÔI SÔNG NHỊ

Một chuyện dài hoạt động của CHÂU LANG

— Những chuyện ma ly kỳ của miền Thượng-Du Bắc-Việt

— Những thế kiếm bí truyền của giòng họ danh tướng Tây Sơn.

Sẽ khởi đăng trên báo Ngôn Luận nay mai.

(tiếp theo Nụ Cười Máu sắp hết)

Điện ảnh

(Tiếp theo trang 3)

người Âu Mỹ thực hiện vẫn làm cho chúng ta bực mình về sự vô lý. Nhưng đến phim Le Tigre de Bengale thì khác hẳn, Tâm lý của các nhân vật Á Đông trong phim đều xác thực và hợp lý. Đây là một câu chuyện tình thật thơ mộng được lồng trong một khung cảnh vừa phiêu lưu vừa huyền bí, vừa hoạt động, vừa căng thẳng. Đặc biệt đáng chú ý nhất là vũ điệu của nàng DebraPaget trước Thần tượng.

Từ đầu cho đến cuối cuốn phim, khán giả sẽ say mê, hồi hộp, lo sợ giùm cho hai kẻ đang tha thiết yêu nhau,

Một phim hay không nên bỏ qua.

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 3)

— Không hẳn là bỏ nhau, nhưng vì moa có nhiệm vụ phải đi xa, thành thử đến khi về thì không sao bắt được liên lạc với nàng nữa. Thăm dò mãi cũng chẳng ai biết. Tiếp đó chiến tranh bùng nổ. Từ đó moa biệt tăm tin tức về nàng. Cho đến nay cũng không rõ nàng còn sống hay chết nữa.

Minh ngả cổ ra đằng sau thở mạnh, nói một cách ngao ngán, như tiếc rẻ cái thời son trẻ đã qua :

— Chao ôi ! «Cô gái tóc xanh» của chúng ta. Ví dù giờ đây nàng còn sống đi chăng nữa thì tóc nàng cũng sắp ngả màu rồi và cặp mắt nàng đâu còn có thể xinh đẹp được như những ngày xưa.

Sự im lặng đè nặng xuống hai người. Hạnh cúi đầu lơ đãng như theo đuổi những chuyện đâu đâu.

Minh mỉm cười nói :

— Hôm nay gặp toa, moa ba hoa hơi nhiều, trong khi đó thì toa lại kín tiếng chả chịu nói cho anh em hay gì về chuyện gia đình của toa cả. Sao giấu kỹ thế ? Hôm nào đổi mời toa và chị ấy lại chơi nhà moa. Chúng ta sẽ tổ chức một bữa chén để mừng cuộc họp mặt ấy.

— Đời moa bình thản lắm, chả có gì mà nói cả. Thôi xin lỗi nhá. Giờ moa phải về. Cho moa địa chỉ của toa, bữa nào rảnh toa đến chơi.

Hạnh bắt tay bạn ra về. Chàng bước đi lầm lũi như một kẻ chán đời đến tột độ. Mở cửa bước vào, chàng nghe thấy tiếng vợ từ dưới bếp vọng lên :

— Bữa cơm nào ông tướng cũng về chậm. Lại la cà ở những tiệm giải khát phải không ?

Anh mà cứ về chậm một lần nữa là em tự động cúp phần cơm đi đó.

Một người đàn bà tuổi gần bốn mươi từ dưới bếp mang cơm lên. Vài nét răn thoáng hiện trên vầng trán nàng. Ngọn đèn lờ mờ tỏa xuống một vùng ánh sáng yếu ớt.

Hạnh thở dài :

— Thôi đừng càu nhàu nữa, «cô gái tóc xanh» à.

Hường--vợ Hạnh— ngạc nhiên, cau mày hỏi :

— Anh hãy còn nhớ cái biệt hiệu ấy cơ à ? Nhắc lại cái thời son trẻ xa xưa ấy làm gì. Em đã quên rồi. Và bây giờ em chỉ muốn hỏi anh là, bữa nay anh đi những đâu ? la cà vào đâu mà về chậm thế ?

Hạnh định nói lại câu chuyện gặp gỡ giữa chàng với Minh, nhưng nghĩ thế nào chàng lại thôi. Thà rằng cứ ngậm miệng lại chịu lấy sự đau đớn nó dằn vặt tâm can mình còn hơn là nói toạc ra để rồi có khi đưa đến sự tan vỡ gia đình. Có điều chàng thấy hơi an tâm là lấy Hường được ba bốn năm sau, chàng mới có con. Như vậy nỗi đau đớn ấy cũng dịu bớt đi một phần.

Chỉ riêng cô Hường là không sao hiểu nổi thái độ kỳ lạ hôm nay của chồng. Và cũng vì thế, lần đầu tiên từ khi lấy nhau, chàng không bị vợ kỳ kèo mắng mỏ lôi thôi trong bữa ăn về cái tội về chậm.

ĐÁNH GIÁ.. ?

Ai hay khạc nhổ, đàm nhớt, phổi yếu khó thở, nhiều đàm tức ran ngực hồi hộp yếu tim, khó ngủ, kém ăn tự nhiên sút cân đau lưng ưa mệt, đau giây chằng ra huyết bạch bất lực, mộng di tinh Ho ra đàm nhớt mủ. Ho gà, ho sản lao lực, ho tổn sương nám phổi uống BỔ PHẾ ĐƠN LOẠI A THỤY LÂM. Uống 1 ngày 1 đêm bịnh không đỡ khỏi, là thuốc không ưa, xin làm ơn trả lại thuốc còn dư lấy lại đủ tiền đã mua.

Chạm tiêu, nhức đầu, đau nhức gân xương, tê bì, yếu gân, phù tê bại xuội nửa thân hay cả người, sần sùi tê ngứa, lác, nhiều đàm hoặc đau bụng, chạm tiêu, tức ngực, sình hơi, hay ợ, đau lưng, mỏi vai chạy đâu đau đó uống ĐẠI MINH TÊ THẤP HOÀN THỤY LÂM, dùng 2 ngày không đỡ là thuốc không trúng bịnh xin ra ơn trả lại lấy lại về tiền đã mua.

Thuốc gia truyền. Chính chủ nhà hành nghề Đông y hơn 20 năm dày kinh nghiệm biết rõ coi mạch gọi đúng bịnh từ 7 đến 10 giờ

Bán tại : THỤY-LÂM 191 Gialong Saigon, Đồng-Hòa 119 Lý-thường Kiệt Phan-Thiết — Trần văn Kế 28 Phan-đình-Phùng Long Xuyên, 57 Ng-Huệ Mỹ-Tho, Việt-Long chợ Dĩ-An, P đe-Dân Phước-Tuy, Vạn-sanh-Đường 5 Hùng-Vương Đà-Nẵng, Vĩnh-Phước Chi-Lăng Châu-Đốc, Hữu-Tấn 52 Thái-lập-Thành Ba-Xuyên, Quang-Xuân-Hòa 131 Võ-di-Nguy Phú Nhuận, Vạn-Hòa-Hưng 46 Lê-thánh-Tôn Kontum, Thế-an-Đường 4 Duy Tân Đàlạt, Từ-sanh-Đường Tây-Ninh, Vĩnh-an-Đường 4 Lê-văn-Lễ Biên-Hòa, 57 Khổng Tử Cholon, 127A Trần hưng Đạo Huế

Nghề gián điệp...

(Tiếp theo trang 3)

hoặc những phòng thí nghiệm đều là những người mật do sở mật vụ phái đi để dò xét và chụp - trộm những máy móc hoặc những cơ xưởng mật mà nhân viên được người ta dẫn đi xem xét và thăm viếng. Những nhân viên này đều có máy ảnh ráp liền với cúc áo hoặc nhẫn đeo ở ngón tay. Những máy ảnh này tuy nhỏ nhưng có thể chụp được cả một khoảng rộng lớn, cả một trang báo chụp vào phim chỉ nhỏ bằng hột cát. Một phần phim dài của loại máy ảnh nhỏ xíu này có thể chụp được rất nhiều hồ sơ. Có nhiều nhân viên mật không ráp loại máy nhỏ này ở khuy áo hoặc khuy "măng xét", mà là gắn vào một chiếc răng giả ở trước cửa miệng. Và cái cười hoặc há mồm của họ là một tác dụng "cần thiết". Những phim này sẽ có một thứ máy rọi ra to và chụp lại rất rõ.

Hiện nay, các nhà hóa học của sở mật vụ sáng chế được ra một loại mực viết rất tinh vi, bảo đảm chống lại với tất cả các cuộc khảo nghiệm hóa học và chống lại với xích ngoại tuyến. Loại mực này được chế biến hỗn hợp với chất huyết sắc tố (một chất căn bản của loại mực này). Mỗi khi cần viết một tài liệu mật hoặc tin nhân viên sở mật vụ chỉ việc rạch lấy một giọt máu của mình và đem trộn vào với chất hóa học. Lập tức máu vì chất hóa học sẽ hòa lẫn lộn với nhau biến thành một loại mực đỏ. Mực này khô rất mau và biến đi rất nhanh chóng, chỉ trong vòng ba phút. Muốn biết bản tài liệu hoặc cái tin ấy viết gì người ta lại phải dùng một chất hoá học đặc biệt khác để làm nổi những chữ viết ở trên trang giấy ấy lên thì mới có thể đọc được. Những chữ hiện lên sẽ biến thành một lại chữ mầu xanh !..

Nói tóm lại, những mánh khoé nhà nghề dùng trong những cuộc so tài giữa các sở mật vụ khác nhau không thể nào lường được.

Tuy rằng ngày nay cái kỹ thuật máy móc gián điệp rất tinh vi nhưng vẫn không thể thay được cho người. Nghề gián điệp và nghề phản gián vẫn là công việc của người.

Lịch sử gián điệp cho người ta thấy phần đông những cuộc thất bại to lớn không phải là do kỹ thuật mà ra mà là do những người đã đem lại nhiều cuộc thắng lợi cho sở mật vụ và cũng như những người đã từng vô ý gây ra những cuộc đổ vỡ to tát...

Nghề gián điệp vẫn là nghề tùy thuộc vào con người ta. Mà thật vậy, một người có nhiều trách nhiệm trong một sở mật vụ là một người rất quan trọng. Một lời nói hoặc sự quyết định của người này sẽ rất có ảnh hưởng. Có thể nói rằng « Hòa hay chiến » là do người này mà ra cả.

Trong lịch sử gián điệp có bảy sáu nhân vật nổi tiếng nhất là Alan Num, May, Otto John, Burgess, Mac Lean, Klas Fuchs và Richard Sorge.

Riêng nhân vật cuối cùng này, Richard Sorge, là người hiện nay vẫn được các tay gián điệp coi là một nhà gián điệp tài ba và khôn khéo nhất không ai có thể địch nổi.

Ổ gián điệp cũng như là một cây ăn quả, người ta phải biết cách vun xới và chăm nom nó cẩn thận thì nó mới cho ta nhiều hoa quả được. Trong số những ổ gián điệp hoạt động tại Cận Đông hiện nay, có ổ gián điệp của sở mật vụ Anh là lợi hại hơn cả ; vì sở mật vụ Anh đã từng tổ chức ổ gián điệp của mình tại đây trên năm mươi năm nay.

Kỹ thuật của nghề gián điệp nguyên từ rất xâu xa, không thể nào kể hết được. Câu chuyện gián điệp nguyên từ trên đây mới chỉ là câu chuyện đại cương của ngành gián điệp. Vả tôi thiết tưởng quý bạn biết như thế cũng đã là quá nhiều...

HẾT

THUỐC Ngừa và trị CÚM NHỨT ĐẦU CẢM SỐC

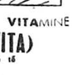

CALMINA VITAMINE (CALVITA) Nêu sinh tố

TÂM TÌNH NHỮNG KẺ YÊU NHAU
(Truyện đăng trọn trong một tuần)

Duyên Kỳ Ngộ

o **VÌ TÔI VẪN NGHĨ RẰNG NGHÈO ĐÓI KHÔNG PHẢI LÀ XẤU. CHỊU ĐỰNG ĐƯỢC NÓ LÀ MỘT ĐIỂM ĐÁNG KHEN. SONG ĐUỔI ĐƯỢC NÓ ĐI BẰNG MỌI PHẤN ĐẤU CỦA Ý CHÍ VÀ HÀNH ĐỘNG MỚI LÀ TOÀN HẢO.**

HỒNG DƯƠNG

(Tiếp theo)

Tôi bỗng hỏi :

— Thế còn cụ thân sinh ra cô ?

— Cha tôi ? *nàng mỉm cười chua hát.* Cha tôi là một người « yếu đuối », ông lấy làm hạnh phúc sống bên người đàn bà ác độc ấy. Hơn nữa, anh nghĩ, tội gì mà ông lại dự phá hạnh phúc của ông vì một đứa con gái, chẳng đẹp đẽ là bao, yếu ớt, học cũng không giỏi dang gì, lại hay mơ mộng... Giọng nói của nàng hơi khàn khàn và buồn lại có vẻ chua xót của một kẻ đã đau đớn nhiều về tinh thần mà từ lâu tâm sự chất chứa không biết thổ lộ cùng ai. Tôi vụt cảm thấy buồn lây cho số phận Hợp và có ý muốn tìm cách khuyến khích nàng cố phấn đấu với số phận. Vì tôi vẫn nghĩ rằng nghèo đói không phải là xấu, chịu đựng được là một điểm đáng khen, song phải biết đuổi cái nghèo khó ấy đi bằng mọi phấn đấu của ý chí và hành động mới là toàn hảo. Còn chiến thắng hay không là số mệnh. Tôi biết là lúc này lời nói của tôi sẽ được nàng nghe theo vì cũng như tất cả những kẻ thích đắm mình vào sự quạnh quẽ, thường muốn có một tri kỷ trao đổi tâm sự với mình. Nghe tôi khuyến khích, nàng thở dài nói :

— Tôi làm công cho một xưởng dệt từ sáu tháng nay, trong khi chờ đợi được làm thơ ký đánh máy ở một Bộ... — *Nàng chép miệng* — thơ ký phụ động ấy mà anh ? Vì tôi học lực kém, lại giấy tờ không hợp lệ mấy : Nhưng vì mới đây xưởng dệt lại phải di chuyển, nên một số thợ như tôi bị nghỉ dài hạn, vì thế mà tôi phải « nghỉ hè » ở Sài gòn này.

Tôi trả lời :

—... Thế thì, ít nhất là có hai đứa mình nghỉ hè ở... Saigon. Tôi cũng bị không may một chút trong chương trình của tôi.

Chẳng biết Hợp có kịp đọc được trong mắt tôi sự luyến tiếc khi tôi chợt nghĩ tới Phượng, nghĩ tới giây phút được đi nghỉ hè bên Phượng người mà tôi yêu thương với tất cả hồn tôi ? Tôi thoáng thấy môi nàng mấp máy như muốn nói điều gì, song chưa dám, nàng để ngón chỏ lên kẽ môi, cắn cắn nhẹ đầu ngón tay, mặt nàng ửng đỏ lên, vài phút yên lặng qua, nàng vụt đứng giậy, từ giã tôi.

— Ồ, mai...mai cô có tới đây nữa không ?

Nàng không trả lời, bẽn lẽn, và vụt bỏ đi nhanh. Bóng dáng nho nhỏ của Hợp nghiêng ngả trong bóng đêm vừa xuống, xa dần, xa dần trông giống như một đứa nhỏ hơn là một cô gái đương thì, rồi mất hẳn ở ngã ba đường ! Trông Hợp thật khác hẳn với Phượng của tôi, nhí nhảnh lộng lẫy.

Ngày hôm sau, Hợp lại tới... và những ngày kế tiếp, Hợp và tôi trở nên một đôi bạn thân nhất đời, cho đến nỗi mà tôi có ý muốn coi Hợp như một cô em gái bé bỏng mà tôi có bổn phận phải che chở giúp đỡ. Tôi kể cho Hợp nghe về mối tình giữa Phượng và tôi, chương trình của chúng tôi, hy vọng của chúng tôi... và cả nỗi buồn nhớ vì sự chia rẽ dài đằng đẵng trong vụ hè này.

Trong một lúc quá vô tình, tôi nói hết cả tình cảm của tôi mà tôi không nghĩ tới quan sát sự biến chuyển trên nét mặt Hợp. Nên tôi đã không ngăn được sửng sốt, và xúc động khi nghe giọng khàn khàn, buồn buồn như ướt sũng nước nở của Hợp thì thầm bên tai tôi :

— Anh thật là một người đầy hạnh phúc, có được một nguồn thương yêu như vậy, Hợp thì chẳng có ai dỗ mà yêu... và..., và dau buồn hơn nữa là chẳng được người yêu.

Tôi vội phản đối một cách hết sức thật thà, song cũng vô tình mà hóa ra ích kỷ :

— Kìa sao Hợp lại nói thế ? Hợp còn trẻ, duyên dáng tôi tin chắc...

(Còn tiếp)

ĐIỆN ẢNH

MÃNH HỔ XỨ ẤN

(Le tigre de Bengale)

DEBRA PAGET trong vai SEETHA : Kiều Liên
PAUL HUBSCHMID — BERGER : Phong
Đạo diễn : FRITZ LANG
Phim màu chiếu trên màn ảnh thường do
Pháp — Ý — Đức sản xuất hỗn hợp.

● Sơ lược chuyện phim

Vốn là người đã từng qua Á châu du lịch, Quốc vương Yên Nam (Eschnapur) có nhiều ý nghĩ tiến bộ nên đã mời 1 nhà kiến trúc sư trẻ tuổi người Âu sang nước mình để kiến trúc xứ sở.

Kiều Liên. Khi tiệc đang vui, một tên phù thủy liền được lịnh diễn trò ảo thuật và... hắn đã giết chết người vú già của Kiều Liên.

Biết rằng đã đến lúc cần phải cùng Kiều Liên phải xa lánh ngay nơi này Phong liều mạo hiểm lẻn vào buồng

Quốc vương cho một đám vệ sĩ đi đón Phong, vị kiến trúc sư ấy và Kiều Liên, một vũ nữ xinh tươi. Dọc đường một con cọp gầm nhảy xổ ra vồ lấy xe của Kiều Liên. Trong khi ấy bọn vệ sĩ chạy tán loạn thì Phong bình tĩnh dùng ngọn đuốc đuổi được thú dữ và cứu Kiều Liên thoát chết.

Từ giây phút ấy, chàng và nàng đã thầm lặng yêu nhau.

Nhưng về tới kinh, họ không còn được gặp mặt nhau nữa, bởi lẽ Kiều Liên là một vũ nữ được chọn lựa để nhảy múa trong đền thần. Hơn nữa, Quốc vương Yên Nam cũng yêu Kiều Liên tha thiết. Quốc Vương liền ra lịnh đưa Kiều Liên về ở biệt thự mùa hè của Ngài. Ở đây, Kiều Liên sống trên vàng ngọc và châu báu, nhưng nàng vẫn buồn và nhớ tới hình dáng của người tuổi trẻ.

Bởi vậy, một hôm nàng đã cho người vú già đi tìm Phong. Nào ngờ có kẻ đã dò xét và báo tin cho Quốc vương biết.

Quốc vương liền mở một tiệc rượu để do xét ý tứ của Phong và của Kiều Liên và rủ nàng đi trốn. Chàng hẹn nàng hôm sau sẽ gặp nhau ở đền Thần. Khi Phong ở phòng Kiều Loan ra, lối đi cũ của chàng đã bị chặn lại. Chàng đi qua những dẫy hành lang khác và bị lọt vào một cái hố sâu. Ở trên miệng hố Quốc Vương Yên Nam đã chờ sẵn. Quốc Vương ném cho Phong một cây giáo và sai thả cọp xuống. May thay Phong đã giết được ác thú và được tha khỏi tội chết.

Nhưng quốc Vương Yên Nam ra lệnh cho Phong phải lập tức rời kinh đô ngay. Phong liền dùng một con đường hầm bí mật dẫn đến đền thần và đưa Kiều Liên đi trốn.

Quốc Vương Yên Nam liền cho đoàn kỵ binh đuổi theo hai người. Họ có bị bắt hay không ? Đó là một câu hỏi sẽ được trả lời trong một cuốn phim sẽ tiếp theo sau phim Le Tigre de Bengale là phim Le Tombeau Hindou.

● Nhận xét

Thường thường các phim về Á Đông (hoặc về một lục địa khác) do

(Xem tiếp trang 2)

ĐÂY! TẤT CẢ NHỮNG CHUYỆN LY KỲ VỀ :

NGHỀ GIÁN-ĐIỆP THỜI NGUYÊN-TỬ

THANH QUỐC sưu tầm

● KỸ THUẬT TINH VI CỦA MÁY MÓC CÓ THỂ THAY NGƯỜI LÀM GIÁN ĐIỆP ĐƯỢC KHÔNG ?
● **MỘT LOẠI MỰC « VÔ HÌNH ».**
● CẢ MỘT TRANG BÁO CHỤP VÀO PHIM CHỈ TO BẰNG MỘT HẠT CÁT.
● **MÁY ẢNH CỦA GIÁN ĐIỆP ĐƯỢC DẤU TRONG MỘT CHIẾC RĂNG. KHI NGƯỜI ẤY CƯỜI, THÌ MÁY LIỀN THU HÌNH.**

(Tiếp theo)

Tổ chức gián điệp ngày nay

Nghề làm gián điệp ngày nay thời nguyên tử không khác gì nghề làm gián điệp hồi xưa nghĩa là cũng ăn cắp tài liệu và lấy những tin mật. Nhưng nghề làm gián điệp ngày nay tinh vi hơn nghề làm gián điệp ngày xưa vì nhờ có những máy móc « khoa học » rất là tinh vi. Chẳng hạn ngày xưa khi sở phản gián dò được một luồng điện của một tổ chức mật đánh tin đi và chỉ biết đó là một luồng điện tin chứ không biết là trong luồng điện tin ấy là cái tin gì ? có quan trọng không ? Chỉ khi nào lấy được hoặc đánh cắp được quyển mật mã của địch thì người ta mới có thể dò ra biết được mà thôi. Như thế công việc vẫn bị chậm vì người ta phải mất rất nhiều thời gian để nghiên cứu và khám phá ra những con số hoặc chữ mật mã ấy. Ngày nay ; người ta không cần phải đánh cắp hoặc bắt được quyển sách mật mã mà vẫn có thể đoán biết được ngay luồng điện mật ấy là tin gì. Người ta dùng những máy tính điện tử, những máy này sẽ tự nó nghiên cứu và khám phá ra trong luồng điện mật ấy là tin quan trọng hay không và là tin gì. Cho nên phương cách chuyển tin mật bằng hệ thống ra-đi-ô rất nguy hiểm với những máy tính điện tử ngày nay.

Đã có một thời kỳ người ta dùng phương cách chuyển tin bằng « Khẩu truyền » hoặc bằng thơ. Phương cách chuyển tin « khẩu truyền » rất không chắc chắn vì có khi nhân viên mật liên lạc quên khuấy đi những điều dặn mật thiết, có khi quên hẳn đi hoặc không hiểu đích xác nên cắt nghĩa láo và làm cho cái tin « khẩu truyền » mất hẳn nghĩa chính của nó đi.

Còn phương cách chuyển tin bằng thơ lại càng không được bảo đảm lắm ; vì như quý bạn đã hiểu ; chỉ trừ cái va li « ngoại giao » ra, còn bất cứ người nào hay đồ vật gì cũng đều bị nhà chức trách địa phương ở biên giới khám xét mỗi khi nghi ngờ và chẳng may, nhân viên liên lạc cầm thơ tin không dấu cẩn thận hoặc có dấu cẩn thận nhưng nhà chức trách địa phương khám phá ra và họ có quyền bóc thơ ấy ra xem. Thử hỏi lúc ấy sẽ ra sao ? Nhân viên mật liên lạc kia dù có tài giỏi đến đâu vẫn không thể chạy tranh được bàn tay của nhà chức trách địa phương lúc bấy giờ. Không chóng thì chầy ổ gián điệp sẽ bị nhà chức trách địa phương khám phá ra và có khi còn làm sinh ra nhiều chuyện không tốt. Nói tóm lại cách chuyển tin gián tiếp bằng « khẩu truyền » và « thơ tín » đều không nên mang áp dụng cho việc chuyển tin mật. Chắc quý bạn sẽ tự hỏi : « Vậy thì không có phương cách chuyển tin nào được bảo đảm hoàn toàn hay sao ? ». Đúng như thế, không có phương cách chuyển tin nào là hoàn toàn cả... Vỏ quít dầy gặp móng tay nhọn mà lỵ !

Cách đây không lâu tại một hãng nọ các kỹ thuật gia sáng chế ra được máy ảnh rất nhỏ không ai có thể ngờ được là những máy ảnh ấy được ráp liền vào với một cái huy chương đeo ở trước ngực, ráp liền vào một chiếc nhẫn đeo ở ngón tay, vào một cái cúc áo ở đằng trước, hoặc vào khuy « măng sét » ở cổ tay áo sơ mi v.v... Những nhân vật đi thăm viếng các cơ xưởng

(Xem tiếp trang 2)

Trên đây là một ống thuốc đánh răng hiệu Colgate mà ổ gián điệp Ba Lan ở Bruxelle (Bỉ) dùng nhét tài liệu chụp đã vào phim cỡ nhỏ «micro film» ở đằng cuối ống để chuyển tin về nước...

một loại máy phát tin đi rất tinh vi. Máy này mua rất đắt tiền. Một nhân viên mật không cần phải biết một tý gì về kỹ thuật máy móc cũng vẫn có thể xử dụng được. Loại máy này nhỏ như hộp đựng thuốc xì-gà. Dính liền với máy là một cái mặt như mặt quay số tê-lê-phôn và có ba cái nút bấm. Lúc nào muốn chuyển tin đi người ta chỉ việc cầm cái giấy dính liền với bộ phận máy vào chỗ cắm điện. Người ta bấm cái nút đầu tiên xuống và quay số mật mã, như quay số gọi điện thoại ; cho cả bản tin mật.

Bản tin mật sẽ tự động bị thu vào giấy bằng kim khi có nam châm lắp ở trong máy. Khi bản tin muốn gửi đi được thu vào giấy bằng kim khi xong ; người ta bấm vào cái nút bấm thứ hai ; một cái đèn đỏ nhỏ ở máy sáng lên. Khi ánh sáng của chiếc đèn đỏ thật là đỏ thì đồng thời cũng là lúc máy nhận tin mà mình muốn chuyển tin đến nhận được hiệu báo. Người ta bấm vào chiếc nút thứ ba để chuyển tin đi. Máy phát cả toàn bản tin mật đi rất nhanh chóng ; không đầy 5 phần 5 tiếc tất cũng hết. Nhanh như thế thì máy điện tử dò la luồng điện mật không tài nào bắt kịp được. Máy này còn có một đặc điểm nữa là luồng điện chuyển tin đi rất cao. Muốn nhận hoặc bắt được luồng điện này người ta phải thiết lập một sợi giây ăng-ten rất cao ở trên cao độ ít nhất phải là mấy chục thước.

Dùng một thứ mực...

Trong nghề gián điệp phương cách chuyển tin trực tiếp bằng người giữa nhân viên và ổ trưởng : vẫn là phương cách được bảo đảm và ít khi gặp phải việc đáng tiếc xảy ra. Ngày nay, phương cách chuyển tin rất trực tiếp lại càng được bảo đảm vì những tài liệu đánh cắp đều được thu vào phim nhỏ li ti như đầu kim ghim ở trên đầu trước khi chuyển đi. Phần đông các nhân viên mật bây giờ đều có máy ảnh đặc biệt thu nhỏ. Những máy này chỉ đem ra dùng khi nào cần thiết, chẳng hạn như đem góp các tài liệu, chụp những bản thảo mật hay chụp những máy móc bí mật v.v... Lại còn có những loại

Quý bà có muốn có một BỘ MÓNG TAY ĐẸP ?

Trong một số báo trước, chúng tôi đã nói với quý bạn về một nhận xét về bộ móng tay, và một vài phương pháp giữ gìn móng. Lần này chúng tôi xin nói nói về những phương pháp giữ sao cho bộ móng tay luôn được đẹp và chắc và cách thức khi bôi thuốc son lên móng tay.

Trước hết, quý bà hãy ngâm mười đầu ngón tay vào trong một bát nước ấm ấm, có pha độ một muỗng cà phê, thứ xà bông nước và một muỗng Glycerine.

O Rồi xoa thật kỹ các móng với thứ kem đặc biệt (hỏi tiệm bán đồ trang sức)

O Lấy một chiếc que nhỏ, ấn lượt da ở cuối móng tay lui vào trong.

O Để ở phía dưới móng tay một miếng bông gòn có thấm nước hâm dưỡng khí (eau oxygénée).

O Cắt hết những lượt da khô ở quanh đầu ngón tay bằng một thứ kìm nhỏ đặc biệt để cắt da tay.

O Sau khi đã làm xong những phương pháp trên, quý bạn hãy chùi cẩn thận những vết kem ở trên móng và kẽ móng, lau thật khô các móng tay. Xin nhắc là khi lau phải hết sức cẩn thận.

Cách thức bôi móng tay

O Trước khi muốn bôi một thứ son lên móng tay, quý bạn cần phải bôi qua một lượt thuốc lót không mầu rất mỏng. Làm thế để tránh sự gồ ghề sau khi bôi vì rất có thể, móng của bạn không được đều vì nhẵn mặt. nếu trường hợp quý bà thích móng tay có một mầu tự nhiên thì chỉ một lượt thuốc lót là đủ.

● Quý bà hãy bôi son hai lượt, mỗi chiếc móng, mỗi lượt quý bà cần phải nhúng bút lông vào lọ thuốc một lần. Xin chú ý bôi hai lượt liên tiếp, đừng đợi khô.

● Lấy móng ngón cái chùi viền quanh móng tay, sau mỗi lần bôi thuốc son. Đó là một cái « tờ-ruýc » để tránh sự gợn vẩy của thuốc son.

O Rồi dùng một chiếc que nhỏ ở đầu có bông gòn tẩm thuốc dung giải tề (thứ nước làm tan son móng tay) lau nhẹ chung quanh móng.

O Sau khi đã bôi son đủ cả mười móng tay, quý bà hãy bôi lên mỗi móng một lượt, thứ thuốc son đặc biệt làm thuốc son mau khô.

— Sau khi hoàn tất các công việc làm đẹp bộ máy, quý bà, nếu muốn biết thuốc son đã khô chưa xin quý bà đừng lấy đầu mút ngón tay mà sờ lên. Hãy lấy đầu móng tay cái mà đụng nhẹ lên chỗ cuối móng. Nếu thấy thuốc son chưa khô xin quý bà hãy nán lòng chờ đợi vài phút, để cho thuốc khô hẳn rồi hãy bắt đầu làm việc.

Nếu quý bà làm đúng theo cách thức trên đây, bộ móng quý bà sẽ đẹp và đôi bàn tay ấy sẽ quyến rũ vô cùng mỗi khi cử động.

Thơ

Bài thơ gửi chị

Riêng trao L. Trinh

Chiều nay gió lạnh thoảng qua song
Ép hồn em thấy lạnh lùng
Giấy trắng viết gì đây hở chị ?
Để sầu năm tháng ứa chờ mong.
Quang gánh thời gian chịu cuộc đời
Ngày đi hồn chết tuổi đôi mươi
Tâm tư chứa trọn niềm thương nhớ
Mà trái hồn đơn đến nghẹn lời
Vương vấn tình em một bóng chiều
Tơ lòng giăng mắc ý đăm chiêu
Hoàng hôn đi tới phương nào nhỉ ?
Có tới phương người em đã yêu ?
Chị ạ ! lòng em vẫn đợi chờ
Thương mong người đến thầy bơ vơ
Chiều buông hắp hối rưng rưng lệ
Em khóc duyên em luống hững hờ
Gió lạnh bên song vẫn lả lơi
Đêm về loạng choạng thoáng sương rơi
Em ngồi thêu nốt bài thơ dở
Dầu bóng hình ai đấy chị ơi !...

KIỀU-LAM-THẢO
(Thi đoàn : Sông Hồng)

Nụ Cười

Thua vì áo... rộng cổ

« Tư Râu quặp » gặp anh bạn thân, liền vô vào đùi đánh đét một cái, rồi tiêu não mà than rằng :

— Ối bạn ôi, thua... mẹ nó hết lương rồi. Phen này chắc chết với... mẹ trẻ ở nhà.

Ông bạn hỏi :

— Anh cờ bạc « gạo » thế mà còn thua, hẳn mấy tay chơi với anh phải là những «thằng» cờ bạc... bịp.

— Không tụi ấy là... « đàn bà » mờ cả mới ức chứ.

Ông bạn bèn kêu lên một cách hết sức ngạc nhiên rằng :

— O hay thế... tại sao mà lại thua ?

Tư râu quặp xuống giọng rỉ tai :

— Vì tụi nó xui nhau mặc áo...rộng cổ mới chết mẹ tôi chứ !

HOA THƠM CỎ LẠ

● Thành công là sự khuyến khích thúc đẩy làm việc lớn hơn. Thất bại là sự cổ lệ để làm lại việc cũ, với nhiều kinh nghiệm và nhiều hy vọng hơn. THEO PALAU

● *Ai cũng muốn có tri kỷ, mà lại không tự mình chịu cố gắng thành một tri kỷ.*
ALPHONSE KARR

H.D. sưu tập

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Đau hơn hoạn

PHAN KHANH phóng tác

— A ! Hạnh ! Có đúng là Hạnh không ?

— Đúng rồi. Thế còn toa, nếu moa không lầm thì chính là Minh cố cò ?

Hai người đàn ông nhìn nhau, như cùng trong một lúc hồi tưởng lại cái quãng đời quá vãng cách đây hơn mười năm về trước.

Minh nói :

— Đến mười mấy năm rồi nhỉ ? Bây giờ mới lại gặp nhau thế mà moa nhận được ra toa ngay. Trông toa chỉ hơi già đi tý chút. Còn thì vẫn thế : cái dáng đi khệnh khạng và bộ mặt luôn luôn hướng thượng.

Hạnh cả cười :

— Moa cũng vậy. Thoáng nhìn thấy toa là moa nhận ra ngay. Ồ cuộc đời... Có khác gì một giấc mộng. Thời trai trẻ... chiến tranh... Tất cả đều đã xa rồi !

Minh vỗ vai bạn một cách rất thân mật :

— Vô trong này nghỉ chân chốc lát và uống cái gì để mừng cái sự tình cờ gặp gỡ của chúng ta bữa nay. Vừa uống cà phê vừa ôn lại chuyện cũ, tưởng chẳng còn gì thú hơn nữa.

Mùi cà phê quyện lấy mùi thuốc lá, mùi rượu. Họ ngồi vào một góc để tránh những sự ồn ào huyên náo.

— Thế nào, cậu ? Vợ con ra sao ? Hạnh phúc chứ ?

Hạnh khẽ nhún vai như có ý muốn nói rằng đời chẳng có ý nghĩa cóc khô gì cả. Chỉ là những cuộc phiêu lưu lớn. Cái là những chuỗi ngày lo lắng chật vật để mưu sinh. Còn Minh, chàng đã không chờ sự trả lời của bạn, vội vã nói về mình :

— Moa vẫn chưa vợ như thường. Hơn ba mươi tuổi đầu rồi đấy chứ chẳng bỡn đâu. Cuộc sống kể ra rất bình thản. Cũng vì thế mà moa thường nghĩ đến cái ngày chúng mình còn ở trong quân ngũ, sống sát với những sự hiểm nguy. À, không hiểu toa còn nhớ cái con bé làm y tá có nét mặt hiền dịu lúc nào cũng như mơ màng ấy không nhỉ ? Moa quên khuấy mất tên cô ả rồi. Khổ thân con bé...

Hình ảnh cái chết thảm thương của cô ta vì bị mảnh mìn phá vỡ lồng ngực lần lượt trở về trong trí nhớ của hai người.

Minh thở dài khe khẽ :

— Chúng mình thật may mắn không thể tả được. Bom đạn đồng minh rơi xuống không chết. Chiến tranh Pháp Nhật không chết. Rồi thời gian tao loạn vừa qua chúng mình cũng không hề bị xây xẩy, trong khi thiên hạ chết như rạ. Mình chỉ còn buồn về mỗi một chuyện...

— Chuyện gì vậy ?

— Hạnh phúc đã đến với moa, rồi moa lại bỏ lỡ. Cũng vì thế mà cho đến bây giờ moa vẫn chưa lấy vợ là thế. Toa còn nhớ cô bé bán thuốc lá mà chúng mình thường gọi đùa là « cô gái tóc xanh » không ? Cô Hường ấy mà ?

Hạnh cố giấu sự bối rối của mình. Chàng nói to :

— Nhớ. Moa nhớ rồi. « Cô gái tóc xanh ».

— Nàng thật là một phụ nữ hiền dịu, xứng đáng là một người vợ hoàn toàn. Moa đã yêu nàng và nàng cũng yêu moa. Toa không hay biết một tý gì. Một bữa moa đưa nàng về miền quê chơi. Chuyến đi thật là thơ mộng. Hai đứa thuê một căn nhà bé nhỏ ở cuối làng. Y như là một cặp vợ chồng chính thức. Hàng ngày nàng đi chợ sửa soạn cơm nước. Ai cũng khen nàng là một hiền phụ. Chiều chiều, cơm nước xong, hai đứa lên đê đại hà hóng mát. Cuộc sống thần tiên ấy kéo dài trong bảy ngày. Nàng và moa gắn bó với nhau rất nhiều, và quyết định đi về Hà Nội sẽ làm lễ cưới.

Minh ngừng một lát, rút thuốc lá ra hút. Và chàng thở dài :

— Ấy thế mà rồi công chuyện chẳng đi đến đâu cả !

Trong khi đó Hạnh cũng lặng người đi như có ai vừa xiên một mũi kim vào gan ruột mình. Chàng hỏi bạn :

— Tại sao lại không đi đến đâu ? Thế sau đó hai người bỏ nhau à ?

(Xem tiếp trang 2)

ĐƯỜNG VỀ Ô-MÔN

SỐ 73 Truyện dài của Đặng-Thị THANH-PHƯƠNG

(Tiếp theo)

Nguyệt nhăn mặt :

— Chàng nào lại ngốc thế ?

— Nào phải ngốc ? Chỉ vì anh chàng sắp cưới vợ nên mới hối hả bải hải đấy chứ !

Nguyệt tò mò hỏi :

— Thế rồi sao hở anh ?

— Anh ta đòi cưới trước rồi mới đi nhưng nhà vợ không chịu, bảo khi về mới cho cưới vì sợ anh ấy đi ngoại quốc mê đắm nên phải cầm đằng chuôi.

Vượng rót tiếp rượu vào cốc của Giang và hỏi :

— Thế nào có còn một phần quà nữa không thế ? Người ta ở nhà nhắc mãi anh đấy !

— Anh định nói cô Oanh chứ gì ? Ả được tưởng gì chứ quà lúc nào tôi cũng sẵn đối với những người muốn làm em gái tôi.

— Thôi đi anh, người ta không thèm làm em gái anh đâu ! đừng để mãi mà thiệt hại.

Giang mỉm cười hỏi vặn :

— Thế nghĩa là anh quyết gán Oanh cho tôi phải không ?

Giữa lúc ấy có tiếng con bé con khóc.vòi mẹ, Nguyệt vội buông đũa chạy vào, ngoài này Vượng kéo phăng Giang vào buồng mình bảo :

— Vào đây, rồi mở to mắt ra mà xem cái này !

Mở cửa buồng ngủ Vượng chỉ cho Giang khung ảnh bày trên đầu tủ gần giọng :

— Đây, mời anh thử trông xem !

Nhìn chăm chú vào chiếc ảnh trong ấy Liên mỉm cười ẵm con đứng cạnh Hồng, còn Hồng một tay quàng lấy lưng Liên vẻ hớn hở tươi cười. Càng nhìn trong ảnh Giang càng nóng bừng cả mặt ! Còn ai không bảo đấy là một gia đình hoàn toàn hạnh phúc.

Để mặc bạn ngắm Vượng chỉ lặng thinh đứng bên, một lúc lâu Giang mới quay đi nhẹ thở dài. Vượng vỗ vai Giang nói ỡm ờ :

— Chắc chuyến sau anh phải mua về một phần quà nữa đấy nhỉ ?

Giang đáp lững lờ :

— Có thể lắm !

Chợt cánh cửa mở toang, Nguyệt đâm bổ vào, oang oang hỏi :

— Có thật không anh Giang ?

Biết Nguyệt đã rình nghe hết câu chuyện, lúc ấy Giang mới từ tốn !

— Anh chị săn sóc đến chuyện riêng của tôi, thật tôi cảm động vô cùng, nhưng... ngay bây giờ tôi vẫn chưa quyết định nổi tương lai.

Bỗng Vượng ngắt lời Giang :

— À mà Oanh đi đâu tuần này không thấy về nhà thế ?

Nguyệt lườm chồng :

— Anh thì còn biết gì ? Oanh về Ô Môn từ mười ngày nay rồi, bây giờ mới hỏi !

— Nào ai biết, nhưng về làm gì ?

Lúc ấy Nguyệt mới nhìn Giang, giọng nhỏ nhẹ !

— Đáng lẽ tôi phải nói chuyện với anh từ lúc này, song mải mừng anh mới về nên quên khuấy đi mất.

Giang nóng nảy hỏi ngay :

— Nhưng vì cớ gì cô Oanh lại về Ô Môn ?

— Bác ở dưới ấy ốm ! Bác sốt đến hơn tuần không khỏi mới viết thư lên cho tôi. Tôi toan đi nhưng Oanh tranh lấy đi thay, Oanh lấy cớ nghỉ hè muốn về thăm đồng quê, tôi vì biết thâm ý của Oanh nên thuận để Oanh đi.

Giang vội hỏi :

— Chắc để tôi còn mệt nhiều ?

— Không, anh đừng lo, cách đây bốn hôm tôi có được tin Oanh viết thư về cho biết bác đã bình phục, chỉ còn nằm tĩnh dưỡng thôi.

Vượng hỏi vợ :

— Thế sao tôi không biết mảy may gì cả ?

— Vì Oanh bảo dấu cả anh nữa, nên em không nói !

— À, thảo nào, nhưng mà như thế càng hay ! Oanh xử sự như thế rất phải — Vượng cười khen.

— Thế bao giờ cô ấy mới lên hở chị ?

— Đáng lẽ Oanh lên rồi đấy, nấn ná lại có lẽ là để đi chơi chỗ nào chăng ?

Không để ý đến câu Nguyệt nói, Giang bứt rứt hỏi :

— Lạ nhỉ, sao mẹ tôi lại không tin cho biết ? Mà thằng Trai đâu để đến nỗi phải phiền đến cô Oanh ?

Nguyệt vẫn một giọng nhẹ nhàng :

— Cục mịch như cái nhà anh ấy thì còn làm sao săn sóc nổi một bà cụ ốm ? Còn việc không viết thư cho anh là có lẽ bác ngại anh rối trí nên mới lờ đi đấy !

Ngừng lại một lúc Nguyệt lại nói :

— Việc Oanh về với bác anh đừng ngại vì... vì tôi nhận thấy không những Oanh yêu anh mà còn thật lòng mến bác nên tôi mới nhường cho Oanh đi thay tôi ! Và lại trong hoàn cảnh này Oanh đi là phải.

Giang quả quyết :

— Nếu thế sáng mai tôi về sớm !

Nguyệt tán thành ngay :

— Phải đấy, sáng mai anh nên về cho được việc. Hay là tôi cùng đi với anh về thăm bác ?

Thấy Nguyệt nông nổi đòi đi Vượng vội bấm tay ý bảo ở lại, đã lỡ lời Nguyệt còn lúng túng chưa biết nói sao thì Giang đã hỏi ngay :

— Ban nãy chị bảo cô Oanh có viết thư về, thế chị có thể cho tôi xem đoạn nói về bệnh tình của mẹ tôi chăng ?

— Được lắm, để tôi đi lấy !

Tiếp lá thư Giang đưa mắt đọc nhanh đoạn cuối, xong Giang thở nhẹ một hơi trao thư cho Nguyệt :

— May quá, không hề gì ! Nhưng mai tôi cũng phải về xem sao.

Vượng vun vào !

— Anh về là phải lắm ! về cho bác mừng, xem chừng bà cụ nhớ con.

— Anh chị cùng về với tôi cho vui chứ ?

Đã định từ trước nên Vượng từ chối ngay :

— Thế ấy à ? Có vào dịp nghỉ đâu mà đi ?

— Thế thì chị vậy ?

Vượng đỡ lời cho vợ :

— Nhà tôi cũng bận cháu, thôi để dịp khác !

Giang cố nài :

— Chị thì bận gì ? Đi với tôi cho vui, luôn thể xuống đấy có cô Oanh chị lo gì buồn ?

Nguyệt lúng túng :

— Sợ cháu nó quấy, vì dạo này nó mọc luôn chưa giao cho vú em được ! thôi anh bằng lòng vậy !

Biết vợ chồng bạn có ý muốn để cho mình có dịp trò chuyện với Oanh, Giang đành chịu.

oOo

(Còn nữa)

Ngôn-Luận

Ngày thứ Năm 31-12-1959

YÊU TÌ

của H.H. THỦY

(Tiếp theo trang 1)

sướng quá, anh nhảy cỡn lên như người hóa dại. Đèn lúc thầy cô hàng rượu dùng thế « Kim Kê áp noãn » đè ngửa Đội Đèn ra mà dộng... huỳnh huych lên ngực, thì Bình Bét đứng ngoài cứ rên lên hừ hừ, anh tưởng tượng rằng chính anh bị cô hàng rượu đè cứng ngắc dưới sức nặng của tấm thân tròn trịa 50 ký lô của cô... Bởi vậy khi cô hàng rượu buông Đội Đèn ra mà ngồi dậy, thì chính anh Bình Bét lại là người mệt phờ râu ra. Khi cô hàng rượu võ nghệ cao cường ung dung quầy vò rượu đi ra cửa Phủ Đình Dù, thì anh Bình Bét chỉ có thể đứng phượt ra mà nhìn nàng, cây súng « mút cơ toòng » ở tay anh nặng như một cái cột đình làm anh nhấc tay lên không nổi...

Khi cô hàng rượu bí mật đã mất dạng về phía bờ sông rồi anh Bình Bét mới hoàn hồn. Anh vội vã bước vào « buya rô » Đội Đèn vẫn còn nằm sóng sượt, dưới chân bàn, Bình Bét đến gần thượng cấp. Trong lúc người ta đinh ninh rằng vị lính lệ gương mẫu này sẽ cứu cấp thượng cấp của mình một sách sốt sắng lắm, thì trái lại, Bình Bét hầm hầm chỉ tay vào mặt Đội Đèn mà mắng rằng :

— ...Đồ dê cụ ! Bị nó kìn cho như thế đã đáng đời chưa con? Động thầy gái là híp mắt lại... Nói năng thì bảnh lắm mà cư xử thì như con lợn...ông chưa thấy thằng nào nói thì hay mà làm thì đều như mày. Ông mà là thượng cấp thì ông « cạt sẽ ga lông » mày sớm... Đồ con lợn...

Bình Bét đứng khuỳnh khuỳnh chống nẹ hai tay vào cạnh sườn. Rồi bắt chước lúc Đội Đèn hô lính lệ, Bình Bét nghiến răng hô khẽ :

— Alê... đờ-bu ! Sà-lù, cô-sông ! Đồ con lợn !

Cứ mỗi một câu « Sà-lù ! Cô Sông ! » và « Đồ con lợn » như thế, Bình Bét lại thúc cho Đội Đèn một mũi giầy săng đá vào mạng mỡ. Hự..!Hự.Thảm hại thay cho ông Đội Đèn, lúc đó ông đang bất tỉnh nhân sự, ông có biết tí gì về những cú sảng đá trìu mến ấy của hạ cấp của ông đâu ?

Chẳng mấy khi được dịp trả thù, Bình Bét vẫn chưa hả giận... Sẵn cây roi mây của Đội Đèn để trên bàn, Bình Bét cầm ngay lấy tước ra làm đôi...anh kẹp bộ râu con kiến của Đội Đèn vào hai sợi mây rồi anh mím môi, lấy gân kéo đi, kéo lại thật mạnh. Hai sợi mây nghiến vào nhau kêu lên những tiếng ken két, nghe rợn người... Những sợi râu mép bóng nhẫy của Đội Đèn theo nhau Cứt phựt phựt...

Đội Đèn choàng dậy :

— Bờ mày... mày làm gì ông thế hở lệ... ?

Bình Bét phớt như Ăng Lê :

— Bẩm ông... ông đã tỉnh hẳn chưa ạ... ? Con đang cứu cấp ông chứ con có làm gì đâu.., ?

Đội Đèn bàng hoàng đưa bàn tay chuồi mân sờ lên mồm, cái miệng cá ngão có đôi môi đìa trâu của Đội Đèn lúc đó đã sưng vều ra. Khi thấy bộ râu mép của mình trụi thùi lụi và bàn tay mình ướt nhẹp những máu, Đội Đèn rú lên một tiếng khủng khiếp.

— Ô. trời ơi..tao làm sao thế này ?..

— Bẩm ông... con không biết .. con thấy ông dẫn con bé hàng rượu vào đây; ông đuổi con ra ngoài. Đèn lúc con bé hàng rượu đã đi ra lâu rồi mà mãi không thấy ông, con mới nhìn vào thì thấy...

Nhớ lại chuyện cô hàng rượu Đội Đèn lại trợn trắng con mắt mà ngã huych ra... mà ngất đi... Bình Bét chạy ra cửa anh đã há miệng định kêu cứu thật to, nhưng nhớ ra rằng Quan Phủ đang ngủ trưa, anh lại ngậm miệng lại, và rón rén chạy ra nhà sau để cầu cứu...

(Còn nữa)

Lớp PHỤC-HƯNG

396 Trần quý Cáp 396

Bắt đầu từ ngày **2.1.60** sẽ mở lớp luyện thi :

— **T.H.Đ.N.C** và **Tú Tài phần I ban A-B** (Anh Toán Lý Hóa)

— **Tú Tài phần II ban B** (Toán Lý Hóa)

Giáo sư phụ trách : Ô. TRẦN ĐỨC PHONG

Nguyên giáo sư các trường P.H.H.S Sóc Trăng. Nữ Trung học Providence — Sư huynh St François Xavier — Trần gia Độ — Cộng Hòa.

TẠI RẠP **MODERNE** TÂN - ĐỊNH

Thường Trực suốt ngày. Thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, thứ bảy, chủ nhật và ngày lễ từ 8 giờ sáng.

NÔ LỆ ĐÔNG PHƯƠNG

(l'esclave de l'orient)

— Những vũ điệu lạ kỳ vô cùng hấp dẫn với những vũ nữ tuyệt xinh cùng hòa với tiếng nhạc loạn cuồng, lồng trong một cảnh trí huy hoàng tráng lệ của thời Vua Chúa xa xưa...

Những cuộc giao tranh tàn khốc, những pha đấu kiếm long trời giữa những tay kiếm khách tài ba sẽ làm Quí vị theo dõi từ đầu tới cuối.

Với các danh tài khét tiếng : Isabel Corey— Irène Tunc — Antonio de Teff — Massimo Serato.

Màn ảnh đại vĩ tuyến Schermiscope—Màu Ferraniacolor lộng lẫy Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt.

XIN CHÚ Ý : Đặc biệt xuất 21 giờ mỗi tối 31-12-59 mồng 1, 2, 3-1-60 có Phụ diễn Tân nhạc với các bạn Trần-văn-Trạch, Cao Thái, Mai Trường, Ban Hợp ca Thăng Long, các cô Bích-Chiêu, Thủy Nga, Diệu Anh, em bé Phương Lan và Ban nhạc Sơn Hải.

● Nhân dịp **TẾT DƯƠNG LỊCH** Hãng METRO GOLDWYN MAYER tại Việt Nam và Rạp **ĐẠI NAM** xin chúc quí khán giả thân mến một năm đầy hạnh phúc và thịnh vượng.

● Và theo lời yêu cầu của nhiều khán giả chưa được xem, hãng M.G.M. hân hạnh trình bày thêm một tuần nữa kể từ hôm nay ở :

Rạp ĐẠI - NAM (MÁY LẠNH)

CHIẾU ĐỘC QUYỀN lần đầu tiên tại Việt Nam

« LƯỠI HÁI CỦA TỬ THẦN»

Phim màu, Vistavision

Nói tiếng Pháp, Phụ đề chữ Việt.

— Một cuộc săn người rùng rợn, hồi hộp từng giây, nín thở từng phút — Toàn là những nghi vấn... những phân vân... và nghi ngờ.

Quý vị thích hồi hộp, hãy mau đến xem !

NHÂN DỊP TẾT DƯƠNG LỊCH

TỪ 8 GIỜ SÁNG THỨ NĂM 31 - 12 - 1959

KHẢI-HOÀN * VIỆT-LONG

(máy lạnh) (máy lạnh)

Hân hạnh trình bày một cuốn phim rùng rợn, kinh dị của hãng NIKKATSU do TINH - HOA ĐIỆN ẢNH phát hành.

ÁN MẠNG TRONG PHÒNG TẮM

(HOÀN TOÀN NÓI TIẾNG VIỆT NAM)

Quý vị đã từng say mê những cuốn phim trinh thám ly kỳ của màn bạc Mỹ, Anh, Pháp, Ý.

Quý vị đã từng tán thưởng những tuyệt tác hồi hộp, ghê rợn của nhà đạo diễn quốc tế Alfred Hitchcock.

Quý vị sẽ không thể bỏ qua phim Án Mạng Trong Phòng Tắm, một kiệt tác hiếm có của nền điện ảnh Phù Tang do nhà đạo diễn tên tuổi Ko NAKAHIRA phỏng theo cuốn tiểu thuyết bán chạy nhứt Đông Nam Á, *NGÃ TƯ TỬ THẦN* của nhà văn TASHIKAWA.

BÍ MẬT ! HỒI HỘP ! KINH DỊ !

Vai chính do các minh tinh ưu tú của màn bạc Nhật Bản đảm nhiệm :

LENTARO MIKUNI : Nam tài tử ngang hàng với Toshiro Mifune, được mệnh danh là Tyrone Power Phù Tang, đã từng đóng vai chính trong những phim Giặc Nữ Đa Tình và Tình Trong Thời Loạn.

MICHIYO ARATAMA : Một trong những ngôi sao sáng của Điện ảnh Nhật Bản đã từng xuất sắc trong phim Ba Người Mẹ, Đông Kinh Khoái Lạc,

RIÊNG RẠP KHẢI - HOÀN

Từ thứ năm 31-12-59 đến chủ nhật 3-1-60, mỗi xuất 9 giờ tối đều có

Phụ diễn Tân nhạc

(Không tăng giá vé)

Do Trần-văn-Trạch, Bích-Chiêu, Ngọc-Phu, Hoàng-Cầm, Ngọc-Cẩn, Nguyễn-hữu-Thiết, hai em Phương-Lan, Quốc-Thắng, vũ bộ Trịnh-Toàn và ban nhạc Đan-Phú đồng trình bày.

Tiếp theo **A** trang 1

mà theo ý Bác sĩ thì xí nghiệp phải đài thọ.

Thuyết trình viên đã cố gắng giải thích, cũng ghi những đề nghị xây dựng vô biên bản và Quốc Hội đã chấp thuận ngân sách của Bộ Lao Động với 101 thăm, ở số 30 triệu 479 ngàn.

ooo

Buổi chiều, tái nhóm hồi 4giờ kém 15, Quốc Hội đã xét đến ngân sách của Bộ Kinh Tế.

Nét chính được Quốc Hội lưu ý nhất và tự nhận, là Quốc hội Khóa II, được mệnh danh là Quốc Hội chấn hưng kinh tế.

Chánh sách kinh tế

Quốc Hội đã băn khoăn tự hỏi chính sách kinh tế của ta là gì ? Tự do hay Chỉ huy ? Ông Đinh Xáng đã loay hoay cố gắng giải thích là không tự do như kiểu các chế độ tư bản đã hình thành tại Âu Mỹ, mà cũng không chỉ huy độc đoán như cộng sản, mà chỉ là hướng dẫn thôi.

Tiếp theo ông Chủ tịch Uỷ Ban Kinh Tế, cũng đã nói rõ thêm là con đường của chúng ta là con đường dung hòa, tuy công nhận là có tự do kinh doanh nhưng vẫn hướng dẫn để điều hòa sản xuất, và hướng dẫn để kiểm soát từng khu vực cần thiết cho đại đa số nhân dân.

Dù là những ý kiến của quý vị dân biểu về vấn đề này chưa được minh bạch cho lắm, nhưng ít ra thì người ta đã thấy quý vị thắc mắc muốn tìm một đường lối, một hướng đi, một nguyên tắc cho sự phát triển kinh tế của nước nhà, âu cũng là một cố gắng cần theo rồi. Quan niệm chính sách kinh tế của ta phải là một con đường thứ ba, điều ấy ai cũng công nhận rồi, nhưng thắc mắc, tìm hiểu và nói rõ con đường thứ ba đi từ đâu đến đâu, đi ra làm sao, thì việc ấy ít được nghe thấy ai làm cả.

Cho nên ở đây sự cố gắng của Quốc Hội về điểm này đáng được ghi nhớ.

Thị trường chứng khoán

Luận về khoản huy động vốn, Quốc Hội đã đề cập tới vấn đề thành lập một thị trường chứng khoán. TTV đã dựa theo ý kiến của giáo sư Vũ Quốc Thúc, và ý kiến của một nhà lý tài mà Ngôn Luận đã từng trình bày rõ quan điểm, để mà nhận định rằng : hai bên cùng phải, bên lý thuyết nói nên lập cũng phải, bên lý tài thực hành nói chưa nên lập cũng đúng, và ông Đinh Xáng đã đưa một giải pháp dung hòa là đề nghị với Bộ sở quan thành lập một Uỷ ban Kinh tế lý tài chuyên nghiên cứu về vấn đề đó để cho ý kiến sau.

Khoáng Quyền

Nước ta có nhiều hầm mỏ và tài nguyên thiên nhiên. Hiện chính phủ lo việc tìm tòi các nguyên liệu thiên nhiên này. nhưng ông P.K. Sửu (độc lập) nghĩ rằng nếu tư nhân cũng được phép tham gia thì sự tìm tòi sẽ tích cực hơn. Ông đề nghị khi cấp khoáng quyền (nghĩa là quyền đi tìm tòi các mỏ) thì cấp hữu trách nên để ý đến điều kiện tài chính và chuyên môn của người xin, nhiều hơn là điều kiện chính trị.

oOo

Quốc Hội cũng còn bàn cãi sôi nổi đến vấn đề sản xuất than đước, cải tiến ngư nghiệp, phát triển kinh tế và nâng cao mức sống ở Cao nguyên, tìm thị trường nông sản, tìm thị trường cho đồ gốm, sau khi TTV đã giải thích và sau khi ông Chủ Tịch Uỷ Ban Ngân sách lên diễn đàn trình bày là ngân khoản dành cho Bộ Kinh Tế chỉ là để dùng cho việc điều hành các Nha sở, còn phần phát triển kinh tế gồm nhiều ngân khoản khác như : khu trù mật, dinh điền, canh nông, thủy nông, công chính v.v... và toàn thể ngân sách 1960 chỉ là ngân sách phát triển kinh tế và công bình xã hội, thì Quốc hội đã biểu quyết dự chi của Bộ Kinh tế với 100 thăm ở con số 68 triệu 187 ngàn.

o°o

Sáng qua, thứ tư, Quốc Hội đã biểu quyết xong ngân sách dự liệu dành cho Bộ Quốc Phòng, và đã bắt đầu đề cập tới mục Chi Phí Chung,

Đại diện khối CĐNV. đã lên diễn đàn xin ngưng nhóm để nghiên cứu thêm trước khi Quốc Hội cứu xét toàn mục Chi Phí Chung, và Quốc Hội đã ngưng nhóm tới 3g. 30 chiều.

Tiếp theo **B** trang 1

« Đối với những trường hoạt động hợp pháp và tổ chức chu đáo, Bộ Giáo dục sẽ tìm cách giúp đỡ và khuyến khích, cũng như Bộ sẽ khoan hồng dung dị đối với những trường có thiện chí điều chỉnh tình trạng trong thời hạn ngắn, để cho sự học hành của trẻ em khỏi bị dở dang.

« Dầu sao, muốn cho phụ huynh học sinh khỏi băn khoăn lo ngại về tiền đồ học vấn của con em, Bộ Giáo Dục đã cho lập một danh sách đầy đủ các tư thục đã được cấp giấy phép để mọi người có thể tham khảo. Bộ ân cần nhắc nhở phụ huynh từ nay, mỗi khi cho con em vào học một trường nào, nên xem danh sách nói trên để biết chắc trường đó đã được cấp giấy phép chưa.

«Danh sách các tư thục hiện niêm yết thường trực tại các nơi sau đây và sẽ đăng tải lên báo chí :

SÀI GÒN : Nha Tổng Giám đốc Trung, Tiểu học và Bình Dân Giáo Dục, số 7 đường Nguyễn bỉnh Khiêm.

HUẾ : Nha Đại diện Giáo Dục tại Cao Nguyên và Trung Nguyên Trung phần, số 3 đường Hoàng hoa Thám.

CÁC TỈNH : Các trường Trung học công lập tại tỉnh lỵ, quận lỵ và các Ty Tiểu học.»

Tiếp theo **C** trang 1

chức trách bắt được tên Trần văn Hai 54 tuổi làm nghề đánh cá ngụ tại xã Hiệp Hòa. Đưa về điều tra thì tên Hai thú nhận đêm đó có chở 6 tên Việt cộng trong đó có tên Võ văn Khọn. Khọn hăm dọa ông và bắt ông ta chở đi xuống rạch Cao-Mên nơi cư xá của những người Mỹ trú ngụ.

(Còn nữa)

Có ma hay không ?

(Tiếp theo trang 2)

Gia đình cô Phượng làm lễ mai táng mẹ con cô Phượng.

Và cũng từ ngày ấy trên ngọn cây me làng Du Xuyên, người ta vẫn nghe tiếng hát ru con của cô Phượng. Trong những đêm mưa gió, nhiều người đã trông thấy hồn ma của Thịnh, cô Phượng và đứa con trai dắt tay nhau đi từ trên cây me xuống.

Cây Me làng Du Xuyên thành nơi trú ngụ của gia đình Phan văn Thịnh Mỗi năm, gia đình Thịnh lại rủ rập một gã thanh niên trong làng hoặc làng khác đến treo cổ ở cây Me. Nhiều người tin ở hồn thiêng của Thịnh, cô Phượng và đứa con nhỏ nên lập miếu thờ. Hàng năm đến mùa mưa thì có sấm sét là đầu Tiên Thần Sét đánh cây me đầu làng Du Xuyên trước khi khởi đánh các nơi. Dân làng Du Xuyên thường gọi cây Me ấy là Cây Me Sét đánh

NGÀY MAI : Hồn Ma theo về.

Thắc mắc, kêu nài oan ức
Nhờ **NGÔN - LUẬN** *chuyển đạt.*

TIỆM KÍNH THUỐC **THẾ-HÙNG** 221 LÊ THÁNH TÔN

Bán đủ các loại kính thuốc đeo mắt cận thị viễn thị loạn thị Thực hành đúng theo toa Bác sỹ

MUỐN : đám tang được tổ chức long trọng, chu đáo

MUỐN : khỏi phiền về mọi việc : xin phép, xin đất, đặt hòm. Các tang gia nên giao việc đám hiếu cho

ĐỨC-BẢO

Phan-đình-Phùng — Saigon

TRỊ BÓN UẤT KHÔNG GÌ BẰNG **PILULES DUPUIS**

Trữ bán khắp nhà thuốc Âu Mỹ Tổng phát hành Saigon Dược cuộc 246, Cống-Quỳnh Saigòn

Ai đau khổ vì bịnh Trĩ ?

Cắt đốt cột mau lành bịnh, nhưng đó là trị ngọn, muốn hết dứt chứng Nội Trĩ hay Ngoại Trĩ, tiêu có mau lên mủ đau nhức, hậu môn có mụt ra sưng, chảy nước vàng, lâu ngày sinh mạch lươn, nên uống TRƯỜNG PHONG TRĨ LẬU HOÀN số 57 VÕ VĂN VÂN giá 25 đồng uống đặng nhiều ngày. Hỏi các tiệm đại lý thuốc đông y và 210 211 đại lộ Nguyễn - thái - Học — SAIGON.

WING-SOUI OPTICAL & CO
44 ĐẠI-LỘ NGUYỄN-HUỆ 44
(EX CHARNER) SAIGON
Près du Building de 10 étages

CÓ BÁN ĐỦ CÁC LOẠI KIẾNG THUỐC

Chia buồn

Được tin Cụ Ông ĐẶNG-VŨ-KÍNH là thân phụ Bác sĩ Đặng-Vũ-Hỷ và Luật sư Đặng-Vũ-Hiệp, mới thất lộc tại Bệnh Viện Grall ngày 22-12-1959.

Xin thành thực phân ưu cùng Bác sĩ Hỷ và Luật sư Hiệp, và cầu chúc vong hồn Cụ được phiêu diêu nơi cực lạc.

LÊ-HUY-CẬN
NGUYỄN-QUÁN

RAO VẶT

Bán gấp 1 căn nhà ngói, có lầu đủ tiện nghi, khu phồn thịnh, nhận nhà ngay. Hỏi 443/30 đường Trương minh Giảng Saigon từ 15 đến 18 giờ.

Cho mướn nhà ở hay từng phòng rất lịch sự, mát mẻ, đầy đủ tiện nghi, có sẵn đồ đạc. Hỏi 47 chợ Trương minh Giảng Sài gòn.

Bán xe du lịch Peugeot 203 máy sơn nệm vỏ ruột toanhảo hỏi ông Hậu 224 Đường Lý thái Tổ Saigon.

Cần Giáo viên hợp tác hoặc sang hẳn 1 trường tiểu học đang dạy. Hỏi 182 Lý Thái Tổ Sài-gòn.

Bán nhà gạch, đủ điện nước, rất đẹp và rẻ. 220 Đường Nguyễn-Huỳnh-Đức Phú Nhuận. Lấy nhà ngay. Tiếp khách từ 7 giờ đến 21 giờ.

Vì bận việc muốn sang gấp 1 cửa hàng gồm tất cả tủ, địa điểm tốt. Hỏi nhà may Việt Nam 2A Nguyễn trung Trực (Philippini cũ)Saigon.

Cần bán gấp xe Dauphine đời NBS. Hỏi 43 Lê Lợi Saigon (Bonard cũ)

TÌM CON

DUNG ở đâu về ngay, bố mẹ mong. Mọi lỗi bố mẹ đều tha thứ. Ông bà có biết cháu ở đâu, xin đưa dùm hoặc báo cho chúng tôi biết ở 18/7 Phan-văn-Trị Chợ-lớn, chúng tôi xin cảm tạ. Ai chứa chấp cháu sẽ chịu hoàn toàn trách nhiệm trước pháp luật.

Tiếp theo **D** trang 1

cho rằng, có kẻ trong ủy hội đã phá hoại 5 đêm Quyền Thuật lấy tiền giúp quỹ của Uỷ hội Thể Vận. Sự phá hoại này là vì thù riêng của « kẻ » đó mà ra. Ông Dậu vừa dứt lời thì ông Ngọc nổi giận đứng dậy lên tiếng phản đối ông Dậu và hỏi ông chủ tịch có cho phép ông trả lời không. Vì chuyện này ở « mục » ngoại chương trình. Nhưng riêng cá nhân ông, ông sẵn sàng chờ đợi cá nhân ông Dậu với bất cứ vấn đề nào.

Thấy hai bên gay nhau ghê quá, ông Vọng hoảng hồn xin can. Câu chuyện tưởng chấm dứt để cuộc họp bàn đến điểm khác. Ai dè, chưa đã giận ông Dậu quất luôn cú « địa réc ». Ông yêu cầu ông chủ tịch phải có thái độ cứng rắn với một nhân viên trong uỷ hội đã dùng tờ báo của mình để tấn công ông. Ngoài ra ông còn lưu ý ông chủ tịch, nếu cứ để tình trạng kéo dài thì...một ngày gần đây, ông tức giận quá, ông sẽ tự vận ông chết như một Bộ Trưởng Thanh niên bên Pháp đã chết vì bị báo chí chửi quá ! (nguyên văn).

Cả phòng họp nghe ông Dậu nói xong đều cười ồ lên. Có người nín không được đã ôm bụng cười lên sằng sặc ! Thật là một buổi họp chưa từng thấy trong lịch sử thể thao.

Cuộc họp đang căng thẳng đến cực độ thì có một trái bom nổ lớn giữa bàn hội nghị làm cho trận chiến bùng lên dữ dội.Người liệng trái bom này là ông Trần Xuân Đức, chủ tịch điền kinh. Ông đề nghị với ông chủ tịch hãy khai trừ ngay lập tức những kẻ phá hoại ẩn nấp trong uỷ hội. Nói thế, sợ hội nghị không hiểu ông tiếp luôn:

—Muốn cho tình trạng trên chấm dứt không có cách gì hơn là khai trừ một trong hai nhân viên thường gặp nhau để chưởi bới hơn là bàn công việc chung.

Ông Ngọc đứng lên chỉ trích đề nghị này cho rằng không hợp pháp và không có quyền. Ngoài ra, ông còn nói thêm rằng, hiện nay ông biết có kẻ đang âm mưu tranh dành chức Chủ tịch Bóng Bàn của ông nhưng không được nên... «thù».

Không lẽ làm thinh, ông Đức phản công :

— Tôi không đề nghị khai trừ chức Chủ tịch của ông, tôi chỉ đề nghị khai trừ ông ra khỏi ủy hội thể vận mà thôi.

Nhận thấy bầu không khí càng ngày càng nặng nề và ông chủ tịch coi bộ chịu thua để mặc tình cho hai đối thủ « mần nhau » ông Võ văn Ửng đứng dậy hỏi ông chủ tịch xem có nên chấm dứt tình trạng này hay không. Nếu không chấm dứt nổi thì ông xin phép đi về vì ông tưởng đến để bàn việc công chứ không phải để nghe chưởi. Nói xong, ông đứng dậy bỏ ra về với một số nhân viên.

Sau khi ông Ửng bỏ ra về, ông Ngọc đứng dậy tuyên bố xin từ chức nhân viên ủy hội thể vận vì ông nhận thấy có nhiều « áp lực » đang vây quanh ông. Tốt hơn ông xin rút lui trước là hơn. Nói xong ông bỏ phòng họp ra về. Phòng họp lúc bây giờ chỉ còn có ông chủ tịch và các nhân viên đếm không đủ 10 người.

Người ta dự đoán sẽ có nhiều cuộc chạm trán nẩy lửa và ghê gớm nữa căn cứ vào 4 luồng nhỡn tuyến của hai ông Dậu và Ngọc lúc ra về...

Tin mừng

Được tin đến ngày 31-12-1959, bạn ĐOÀN TƯỜNG sẽ làm lễ thành hôn cùng cô NGUYỄN-THỊ-NGỌC-LAN.

Nhân dịp vui mừng này chúng tôi xin thành thực chia vui cùng hai họ và chúc hai bạn Tường-Lan trăm năm hạnh phúc.

TỪ CHUNG
ĐỨC KHÁNH

SÁCH MỚI

— **TÍNH VẬT LÝ TÚ TÀI II** — Tập II (loại mới) của Bùi-kim-Bảng (G.s Cử nhân) giá 50đ.

— **TÍNH ĐIỆN HỌC ĐỆ NHỊ** (Tái bản) của Bùi-kim-Bảng. Giá 50đ.

— **TÍNH ĐẠI SỐ ĐỆ NHỊ** của Bùi-kim-Bảng, Giá 60đ

— **LUẬN PHÁP VĂN ĐỆ NHỊ** (in lần thứ năm) của Bùi-hữu-Sủng. Giá 50đ.

Vũ Trường VẠN CẢNH

XIN LƯU Ý :

Bắt đầu từ tối 30 và 31-12 nhà đại ảo thuật H.M. VAKIL sẽ biểu diễn nhiều màn ảo thuật đặc sắc chưa từng có ở V.N.

— Nhà đại ảo thuật Ấn độ VAKIL đã từng được Thủ tướng Nehru và cựu Thủ tướng Ai Cập Neguib khen tặng về tài nghệ của ông.

Đây là lần thứ nhứt, nhà ảo thuật đại tài VAKIL trổ tài ở vũ trường Vạn Cảnh. Bỏ qua rất uổng !

Kính mời

NHÀ THUỐC ĐÔNG Y SỸ

KIM-KHUÊ

164D Hiền Vương — SAIGON

CHUYÊN TRỊ : BỊNH PHỔI, TIM, GAN, THẬN và các bịnh đã lâu ngày

Trường CỘNG-HÒA 139 PASTEUR

Mở ngày 2 tháng 1 năm 1960

Lớp LUYỆN THI TRUNG HỌC ĐỆ I CẤP ANH PHÁP VIỆT TOÁN LÝ HÓA CÔNG DÂN

Hãy tới hỏi thể lệ và ghi tên tại Văn Phòng.

MUA NGAY

HOA'S TỰ ĐIỂN VIỆT ANH

VIETNAMESE - ENGLISH DICTIONARY

Tự điển Việt-Anh của G.s. **Nguyễn đình-Hòa** Tiến-sĩ Văn-chương (Đại-học Nữu-Ước)

CASINO-ĐA-KAO

Từ thứ Năm 31-12-59 đến hết ngày thứ Hai 4-1-60

Một phim trinh thám thật hoạt động gay cấn và hấp dẫn. Cây đàm *EDDIE CONSTANTINE* luôn luôn xông xáo gan dạ đốt cháy màn bạc cùng 8 người đẹp diễm ảo nhúng tay vào những vụ phiêu lưu mạo hiểm làm rối loạn cả các cơ quan Cảnh sát Quốc tế qua những tình tiết hài hước nhẹ nhàng :

PHÁI ĐẸP TRỔ TÀI

(BIEN JOUÉ... MESDAMES)

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

Chưa khi nào quý ngài gặp một Eddie Constantine sung sức và đụng độ với nhiều người đẹp bằng phim này.

Phim của Hãng Cosunam Films

Từ thứ Ba : *SOUS LES TROPIQUES*

LUYỆN THI T.H.Đ.N.C. khóa 4.60 TR. **HÀN - THUYÊN**

Mở ngày **4.1.60** : Sáng và Chiều

ANH (hay PHÁP) VIỆT — TOÁN - LÝ - HÓA

Do các giáo sư :

Bình Bằng : Anh — **Ngạnh** : Pháp — **Triều, Hòa** : Toán — **Khôi** : Lý-Hóa — **Bàng Phong** : Việt.

Học phí hạ — Ghi tên hỏi thể lệ tại 55 Cao-Thắng.

Thuốc đau tim số 58

Do máu huyết nóng nhiệt, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp, chóng mặt, xây xẩm, nặng ngực, trái tim nở lớn ngộp hơi, ya khan, xao lãng hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, bào hảo mệt.

ĐÔNG Y-SĨ KIÊM ĐÔNG DƯỢC-SĨ

NGUYEN-VAN-CUNG

80 đường Pasteur SAIGON (Pellerin cũ) Đ.T 23.692

Chuyên môn trị bịnh hậu : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, bạch đái, thai nghén, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình và các thứ nóng ban, các thứ phong đàm, phong xuội của trẻ em.

Xem mạch mỗi ngày, chủ nhựt nghỉ

GIẢI TRÍ hôm nay

NHÂN DỊP NOEL

Tại phòng trà ca nhạc **HOÀI-AN** vào ngày 24, sáng tối 25-12-59 có nhiều tặng phẩm.

Đặc biệt : có Ban Hợp Ca **Calypso** với bộ ba Khánh-Ngọc, Văn Quang, Lê huyền Vân Hợp cùng một số ca sĩ ưu tú nhất Thủ đô. Mời quý khách tới giữ chỗ trước.

VĨNH-LỢI

Máy lạnh — Thường trực BERNADINE

Pat Boone — Terry Moore Hình Cinémascope — Màu DeLuxe Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

KINH THÀNH

ĐÔI CHIM GIANG HỒ

Phim thần thoại, tình cảm, ca vũ nhạc Ấn Độ nổi tiếng Việt Nam do ban Năm Châu phổ thanh.

Với cặp tài tử khét tiếng : Savitri và Ganeshan.

ASAM DAKAO

L'ECLAVE DE L'ORIENT (Nô Lệ Đông Phương)

Isabelle Corey — Irène Tunc Phim màu — Màn ảnh Đại vĩ tuyến Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

ĐẠI-NAM

THẾ GIỚI PHỤ NỮ

Clifton Webb — June Allyson — Cornel Wilde Cinémascope Màu Technicolor— Phụ đề chữ Việt

LÊ LỢI

REGLEMENTS DE COMPTES A.O.K. CORRAL

Burt Lancaster — Kirk Douglas — Rhonda Flemming. Màu Technicolor Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

MAJESTIC SAIGON

(Máy lạnh tối tân)

LE TIGRE DU BENGALE

Phim dã sử, kiếm hiệp, với những trận đấu gươm, phóng dao vô cùng ghê rợn.

Debra Paget — Paul Hubschmid Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ

CASINO DAKAO

PHÁI ĐẸP TRỔ TÀI

Phim trinh thám gay cấn, hoạt động hấp dẫn, với cây đàm Eddie Constantine

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

CATHAY

LE TIGRE DU BENGALE

Phim dã sử, những trận đấu gươm, dao ghê rợn, những màn vũ cổ truyền nghệ thuật.

Debra Paget — Paul Hubschmid Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ

Phòng trà VẠN CẢNH

Để đáp lại tấm thạnh tình của quý vị đã đến thưởng thức thật đông đảo trong dịp Noel.

Đặc biệt : Từ 31-12-59 đến 3-1-60 có mặt hai bạn Tùng Lâm, Xuân Phát và vũ bộ Liên Minh, Phụng với 5 vũ công kiều diễm lần đầu tiên ra mắt quý vị.

MODERNE

NÔ LỆ ĐÔNG PHƯƠNG

Phim màu — Màn ảnh Đại vĩ tuyến Xuất tối 21 giờ có phụ diễn Tân nhạc với Trần văn Trạch, Cao Thái, Mai Trường, Ban hợp ca Thăng-Long, Bích Chiêu, Thủy Nga, Diệu Anh, Phương Lan.

THANH-BÌNH

LE7ème VOYAGE de SINDBAD

Cuộc phiêu lưu của Hoàng tử Sinh Bá Quấy bằng phương pháp Dynamation Màn ảnh Megascope — Technicolor

Hoàn toàn nói tiếng Việt Nam với Kathryn Grant, Kerwin Mathew

Thứ 5, thứ 6, thứ 7 và Chúa nhựt có 7 xuất : 7g—9g20—11g40 14g — 16g20 — 18g40 — 21g

OLYMPIC

(máy lạnh tối tân)

LE TIGRE DU BENGALE

Phim dã sử, sôi nổi, hồi hộp, ghê rợn, hấp dẫn từ đầu đến cuối.

Debra Paget — Paul Hubschmid Màu Technicolor—Phụ đề Việt ngữ

HỒNG BÀNG

Rạng-Đông cũ — máy lạnh tối tân

CUỘC VUI BA LÊ (Casino de Paris)

Gilbert Becaud — Caterina Valente Phim màu — Màn ảnh Đại vĩ tuyến Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

NAM-VIỆT

ĐỨA BÉ TÍ HON

(Les Aventures de Tom Pouce) Russ Tamblyn — Alan Young Phim thần thoại ca vũ nhạc sôi nổi Màu Métrocolor — Phụ đề Việt ngữ

KINH-ĐÔ

CUỘC VUI BA LÊ (Casino de Paris)

Gilbert Becaud — Caterina Valente Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

MAJESTIC CHOLON

LE MÉDECIN de STALINGRAD (Y sĩ thành Stalingrad)

Với : O.E Hasse — Eva Bartok Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

Màn ảnh **DIÊN HỒNG** (Thành Xương cũ) (Máy lạnh tối tân) 421 Yersin Sài-gòn

TÊN CƯỚP ĐÁNG YÊU (Le Brigand bien aimé)

Robert Wagner — Jeffrey Hunter — Hope Lange Màu De Luxe— Màn ảnh Đại vĩ tuyến—Nói tiếng Pháp—Phụ đề Việt ngữ

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn

Giám đốc Trị-sự : Lê Tâm Việt—Quản lý : Nguyễn như Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG